EUROOPA LIIT

EUROOPA PARLAMENT **NÕUKOGU**

Brüssel, 20. mai 2019
(OR. en)

2016/0364 (COD)
LEX 1924

PE-CONS 16/1/19
REV 1

EF 18
ECOFIN 62
CODEC 180

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV, MILLEGA MUUDETAKSE DIREKTIIVI 2013/36/EL SEOSES VABASTATUD ÜKSUSTE, FINANTSVALDUSETTEVÕTJATE, SEGAFINANTSVALDUSETTEVÕTJATE, TASUSTAMISE, JÄRELEVALVEMEETMETE JA -VOLITUSTE NING KAPITALI SÄILITAMISE MEETMETEGA

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU
DIREKTIIV (EL) 2019/…,

20. mai 2019,

millega muudetakse direktiivi 2013/36/EL seoses vabastatud üksuste, finantsvaldusettevõtjate, segafinantsvaldusettevõtjate, tasustamise, järelevalvemeetmete ja -volituste ning kapitali säilitamise meetmetega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 53 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust[1],

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust[2],

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt[3]

---

1 ELT C 34, 31.1.2018, lk 5.
2 ELT C 209, 30.6.2018, lk 36.
3 Euroopa Parlamendi 16. aprilli 2019. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 14. mai 2019. aasta otsus.

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/36/EL[1] ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 575/2013[2] võeti vastu aastatel 2007–2008 puhkenud finantskriisidele reageerimiseks. Need seadusandlikud meetmed on märkimisväärselt kaasa aidanud liidu finantssüsteemi tugevdamisele ning parandanud krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastupanuvõimet võimalike tulevaste šokkide suhtes. Kuigi meetmed olid väga põhjalikud, ei käsitletud neis krediidiasutuste ja investeerimisühingute kõiki nõrku kohti. Samuti laienes mõnele algselt kavandatud meetmele läbivaatamisklausel ning mõned meetmed ei olnud sujuva rakendamise võimaldamiseks piisavalt üksikasjalikud.

---

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

[2] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

(2) Käesoleva muutmisdirektiivi eesmärk on käsitleda küsimusi seoses direktiivi 2013/36/EL sätetega, mille puhul on ilmnenud, et need ei ole piisavalt selged ja mida on seetõttu mitmeti tõlgendatud, või mis on leitud olevat teatavate krediidiasutuste ja investeerimisühingute jaoks liiga koormavad. Samuti sisaldab see direktiivi 2013/36/EL kohandusi, mida on vaja pärast muude asjakohaste liidu õigusaktide, näiteks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL[1] vastuvõtmist või paralleelset määruse (EL) nr 575/2013 muutmise ettepanekut. Lisaks ühtlustatakse muudatusettepanekute kaudu praegust õigusraamistikku rahvusvaheliste arengusuundumustega, et edendada erinevate jurisdiktsioonide sidusust ja võrreldavust.

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

(3) Finantsvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad võivad olla pangandusgruppide emaettevõtjad ning usaldatavusnõuete kohaldamine on nõutav selliste valdusettevõtjate konsolideeritud finantsseisundi põhjal. Kuna selliste valdusettevõtjate kontrolli all olev krediidiasutus või investeerimisühing ei suuda alati tagada vastavust nõuetele konsolideeritud alusel kogu konsolideerimisgrupi ulatuses, on vaja, et teatavad finantsvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad arvatakse direktiivi 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 575/2013 kohaste järelevalvevolituste otsesesse kohaldamisalasse, et tagada vastavus nõuetele konsolideeritud alusel. Seega tuleks ette näha spetsiaalne heakskiidumenetlus ja otsesed järelevalvevolitused teatavate finantsvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes, et tagada, et neid valdusettevõtjaid saab käsitada otseselt vastutavana konsolideeritud usaldatavusnõuete täitmise tagamise eest, ilma et nende suhtes tuleks kohaldada täiendavaid usaldatavusnõudeid individuaalsel alusel.

(4) Teatavate finantsvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate heakskiitmine ja järelevalve ei tohiks takistada konsolideerimisgruppidel otsustada seada konsolideerimisgrupis sisse konkreetne sisekord ja kehtestada ülesannete jaotus selliselt, nagu nad peavad sobivaks, et tagada vastavus konsolideeritud nõuetele, ja ei tohiks takistada otsese järelevalve teostamist nende konsolideerimisgruppi kuuluvate krediidiasutuste ja investeerimisühingute üle, kes kindlustavad usaldatavusnõuete täitmise konsolideeritud alusel.

(5) Konkreetsete asjaolude korral võib finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kes asutati ettevõttes osaluse omamiseks, heakskiitmisest vabastada. Kuigi nenditakse, et vabastatud finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja võib oma tavapärase äritegevuse käigus teha otsuseid, ei tohiks ta teha juhtimisalaseid, tegevusalaseid või finantsotsuseid, mis mõjutavad konsolideerimisgruppi või konsolideerimisgrupi tütarettevõtjat, kes on krediidiasutus või investeerimisühing või finantseerimisasutus. Selle nõude järgimise hindamisel peaks pädev asutus võtma arvesse äriühinguõiguse kohaseid asjakohaseid nõudeid, mida finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja peab järgima.

(6) Konsolideeritud järelevalvet teostavale asutusele usaldatakse peamised konsolideeritud järelevalvega seotud tööülesanded. Seetõttu on vajalik, et konsolideeritud järelevalvet teostav asutus on sobival viisil kaasatud finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja heakskiitmisesse ja järelevalvesse. Kui finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja asutamisliikmesriigis ei ole konsolideeritud järelevalvet teostav asutus ühtlasi pädev asutus, siis tuleks heakskiit anda nende kahe asutuse ühise otsusega. Samuti peaks Euroopa Keskpank nõukogu määruse (EL) nr 1024/2013[1] kohase krediidiasutuste emaettevõtjate konsolideeritud järelevalve tegemise ülesande raames täitma oma ülesandeid seoses finantsvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja heakskiitmise ja järelevalvega.

[1] Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT L 287, 29.10.2013, lk 63).

(7) Komisjoni 28. juuli 2016. aasta aruandest „Tasustamisnõuete hindamine direktiivi 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 575/2013 alusel“ („komisjoni 28. juuli 2016. aasta aruanne“) ilmnes, et mõned direktiivis 2013/36/EL sätestatud põhimõtted, nimelt edasilükkamise ja finantsinstrumentides väljamaksmise nõuded, on väikestele krediidiasutustele ja investeerimisühingutele liiga koormavad ega vasta nendega saavutatavale usaldatavusnõuetealasele kasule. Samalaadselt leiti, et nende nõuete kohaldamise kulud ületavad väikest muutuvtasu saavate töötajate puhul neist usaldatavusnõuetest tõusvat kasu, kuna muutuvtasu selline osakaal ei pane töötajaid üldse või eriti liigseid riske võtma. Seega on vaja väikesed krediidiasutused ja investeerimisühingud ning väikest muutuvtasu saavad töötajad direktiivis 2013/36/EL sätestatud edasilükkamise ja finantsinstrumentides väljamaksmise põhimõtete täitmisest vabastada, kuigi tavapäraselt tuleks kõikidelt krediidiasutustelt ja investeerimisühingutelt nõuda kõikide põhimõtete kohaldamist kõikide ametialases tegevuses oluliselt krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiili mõjutavate töötajate suhtes.

(8) Järelevalvealase ühtsuse ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute võrdsete tingimuste tagamiseks, samuti kõikjal liidus hoiustajate, investorite ja tarbijate kaitsmiseks on vaja selgeid, sidusaid ja ühtlustatud kriteeriume, mille alusel määrata kindaks need väikesed krediidiasutused ja investeerimisühingud ning muutuvtasu madal tase. Samal ajal on sobiv jätta liikmesriikidele teatav paindlikkus vajaduse korral rangema korra kehtestamiseks.

(9) Meestele ja naistele võrdse või võrdväärse töö eest võrdse tasu maksmise põhimõte on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklis 157. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad kõnealust põhimõtet järjepidevalt kohaldama. Seepärast peaksid nad kasutama sooneutraalset tasustamispoliitikat.

(10) Tasustamisnõuete eesmärk on edendada krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldusväärset ja tõhusat riskijuhtimist, viies kooskõlla nii krediidiasutuste ja investeerimisühingute kui ka nende töötajate pikemaajalised huvid, kelle ametialane tegevus mõjutab oluliselt krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiili („oluliste riskide võtjad“). Samal ajal võidakse tütarettevõtjate suhtes, kes ei ole krediidiasutused või investeerimisühingud ning kelle suhtes seetõttu ei kohaldata direktiivi 2013/36/EL individuaalselt, kohaldada muid tasustamisnõudeid kooskõlas asjaomaste valdkondlike õigusaktidega, mis peaksid olema ülimuslikud. Seetõttu ei tuleks käesolevas direktiivis sätestatud tasustamisnõudeid reeglina konsolideeritud alusel selliste tütarettevõtjate suhtes kohaldada. Õigusliku arbitraaži vältimiseks tuleks käesolevas direktiivis sätestatud tasustamisnõudeid siiski kohaldada konsolideeritud alusel töötajate suhtes tütarettevõtjates, kes osutavad spetsiifilisi teenuseid, nagu vara haldamine ja portfelli valitsemine või korralduste täitmine, millega sellised töötajad on volitatud, sõltumata sellise volituse vormist, täitma ametialaseid ülesandeid, mille tõttu saab nad kvalifitseerida „oluliste riskide võtjaks“ pangandusgrupi tasandil. Sellised volitused peaksid hõlmama delegeerimis- või allhankekokkulepete sõlmimist selliste töötajatega tütarettevõtjate ja teise krediidiasutuse või investeerimisühingu vahel samas konsolideerimisgrupis. Liikmesriike ei tohiks takistada kohaldamast käesolevas direktiivis sätestatud tasustamisnõudeid konsolideeritud alusel suurema tütarettevõtjate ja nende töötajate kogumi suhtes.

(11) Direktiivis 2013/36/EL nõutakse, et olulise osa, ja igal juhul vähemalt 50 % mis tahes muutuvkomponendist, moodustaks tasakaalustatud kogum, kuhu kuuluvad olenevalt asjaomase krediidiasutuse või investeerimisühingu õiguslikust vormist aktsiad või samaväärsed osalused, või börsil noteerimata krediidiasutuse või investeerimisühingu puhul aktsiatega seotud instrumendid või muud samaväärsed mitterahalised instrumendid, ning võimaluse korral muud teatavatele tingimustele vastavad esimese või teise taseme instrumendid. Selle põhimõtte kohaselt saavad aktsiatega seotud instrumente kasutada üksnes börsil noteerimata krediidiasutused ja investeerimisühingud ning börsil noteeritud krediidiasutused ja investeerimisühingud on kohustatud kasutama aktsiaid. Komisjoni 28. juuli 2016. aasta aruandes leiti, et aktsiate kasutamisega võib börsil noteeritud krediidiasutuste ja investeerimisühingute jaoks kaasneda märkimisväärne halduskoormus ja kulu. Samas on usaldatavuse valdkonnas võimalik saavutada samaväärne kasu seeläbi, et börsil noteeritud krediidiasutustel ja investeerimisühingutel lubatakse kasutada aktsiatega seotud instrumente, mille väärtus muutub sarnaselt aktsiate väärtusega. Seega tuleks aktsiatega seotud instrumentide kasutamise võimalus anda ka börsil noteeritud krediidiasutustele ja investeerimisühingutele.

(12) Järelevalvealasel läbivaatamisel ja hindamisel tuleks arvesse võtta krediidiasutuste ja investeerimisühingute suurust, struktuuri ja sisemist ülesehitust ning nende tegevuse olemust, ulatust ja keerukust. Kui erinevatel krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on sarnane riskiprofiil, näiteks seetõttu, et neil on sarnane ärimudel või krediidiriski geograafiline asukoht, või nad on sama krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi liikmed, peaks pädevatel asutustel olema võimalik kohandada läbivaatamise ja hindamise protsessi metoodikat nii, et saab käsitleda sama riskiprofiiliga krediidiasutuste ja investeerimisühingute ühiseid omadusi ja riske. Selline kohandamine ei tohiks siiski takistada pädevatel asutustel võtta nõuetekohaselt arvesse iga krediidiasutust või investeerimisühingut mõjutavaid konkreetseid riske ega muuta võetud meetme krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhist laadi.

(13) Pädevate asutuste kehtestataval täiendavate omavahendite nõudel on krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendite üldise taseme kujundamisel suur mõju ning see on turuosaliste jaoks oluline, sest kehtestatud täiendavate omavahendite nõue mõjutab dividendimaksete, preemiamaksete ja täiendavate esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide maksete piirangute käivitamise aega. Selleks et tagada sätete ühetaoline kohaldamine kõikides liikmesriikides ja siseturu nõuetekohane toimimine, tuleks täiendavate omavahendite nõude kehtestamise tingimused selgelt kindlaks määrata.

(14) Pädevate asutuste kehtestatav täiendavate omavahendite nõue peaks olema seotud krediidiasutuse või investeerimisühingu konkreetse olukorraga ning olema nõuetekohaselt põhjendatud. Täiendavate omavahendite nõudeid võib kehtestada selleks, et käsitleda riske või riski elemente, mis on määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud omavahendite nõuete kohaldamisalast sõnaselgelt välja jäetud või mille puhul ei ole need nõuded sõnaselgelt kohaldatavad, üksnes sellises ulatuses, mis on vajalik krediidiasutuse või investeerimisühingu konkreetset olukorda arvestades. Need nõuded tuleks asjaomases omavahendite nõuete hierarhias paigutada asjaomaste minimaalsete omavahendite nõuetest ettepoole ja kombineeritud puhvri nõudest või asjakohasel juhul finantsvõimenduse määra puhvri nõudest tahapoole. Asjaolu, et täiendavate omavahendite nõue on krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhine, peaks takistama selle kasutamist makrotasandi usaldatavusriskide ja süsteemsete riskide käsitlemise vahendina. See ei tohiks siiski takistada pädevatel asutustel käsitleda muu hulgas täiendavate omavahendite nõuete abil eri krediidiasutuste või investeerimisühingute riske, mis tulenevad nende tegevusest, kaasa arvatud riske, mis kajastavad teatavate majandus- või turuarengute mõju konkreetse krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiilile.

(15) Finantsvõimenduse määra nõue kehtib paralleelselt riskipõhiste omavahendite nõuetega. Seega tuleks ülemäärase finantsvõimenduse riski maandamiseks pädevate asutuste poolt kehtestatavad täiendavate omavahendite nõue liita minimaalse finantsvõimenduse määra nõudega, mitte riskipõhiste omavahendite miinimumnõudega. Lisaks peaksid krediidiasutused ja investeerimisühingud saama oma finantsvõimenduse nõude täitmiseks kasutatavaid esimese taseme põhiomavahendeid kasutada ka oma riskipõhiste omavahendite nõuete, sealhulgas kombineeritud puhvri nõude täitmiseks.

(16) Pädevatel asutustel peaks olema võimalik anda suunistega krediidiasutusele või investeerimisühingule teada sellise kapitali igast muudatusest, mis ületab asjakohaseid minimaalsete omavahendite nõudeid, asjakohast täiendavate omavahendite nõuet ning asjakohasel juhul kombineeritud puhvri nõuet või finantsvõimenduse määra puhvri nõuet ja mille omamist nad selliselt krediidiasutuselt või investeerimisühingult tulevikku arvestavate stressistsenaariumitega toimetulekuks eeldavad. Kuna see suunis on kapitalieesmärk, tuleks seda käsitada asjakohastest minimaalsete omavahendite nõuetest, asjakohasest täiendavate omavahendite nõudest ja kombineeritud puhvri nõudest või asjakohasel juhul finantsvõimenduse puhvri nõudest eespool olevana. Kui selle eesmärgini ei jõuta, ei peaks see põhjustama direktiivis 2013/36/EL sätestatud väljamaksete piiranguid. Võttes arvesse, et täiendavate omavahendite suunis kajastab järelevalvealaseid ootusi, ei tohiks ei direktiivis 2013/36/EL ega määruses (EL) nr 575/2013 näha selle suunisega seoses ette kohustuslikku teabe avaldamist, ent ka mitte keelata pädevatel asutustel taotleda suunise avaldamist. Kui krediidiasutus või investeerimisühing jätab kapitalieesmärgi korduvalt täitmata, siis peaks pädeval asutusel olema õigus kohaldada järelevalvemeetmeid ja vajaduse korral kehtestada täiendavate omavahendite nõudeid.

(17) Direktiivi 2013/36/EL sätted kauplemisportfellivälisest tegevusest tuleneva intressiriski kohta on seotud määruse (EL) nr 575/2013 asjakohaste sätetega, mille jaoks krediidiasutused ja investeerimisühingud vajavad pikemat rakendusperioodi. Kauplemisportfellivälisest tegevusest tuleneva intressiriski nõuete kohaldamise ühtlustamiseks tuleks käesoleva direktiivi asjaomaste sätete täitmiseks vajalikke sätteid kohaldada samast kuupäevast kui määruse (EL) nr 575/2013 asjaomaseid sätteid.

(18) Selleks et ühtlustada kauplemisportfellivälisest tegevusest tuleneva intressiriski arvutamist olukorras, kus krediidiasutuste ja investeerimisühingute sisesüsteemides kõnealust riski rahuldavalt ei mõõdeta, tuleks komisjonile anda õigus võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010[1] asutatud Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Pangandusjärelevalve) („Euroopa Pangandusjärelevalve“) poolt välja töötatud regulatiivsed tehnilised standardid, et kujundada välja standardmeetod sellise riski hindamiseks. Komisjon peaks need regulatiivsed tehnilised standardid võtma vastu delegeeritud õigusaktidega vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 290 ja kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

(19) Selleks et pädevad asutused suudaksid paremini tuvastada, milliste krediidiasutuste ja investeerimisühingute kahju võib kauplemisportfellivälistes tegevustes osutuda võimaliku intressimäärade muutumise tulemusel ülemääraseks, tuleks komisjonile anda õigus võtta vastu Euroopa Pangandusjärelevalve poolt välja töötatud regulatiivsed tehnilised standardid. Nendes regulatiivsetes tehnilistes standardites tuleks täpsustada järgmine: kuus järelevalvealast šokistsenaariumi, mida kõik krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad kasutama omavahendite majandusliku väärtuse muutumise arvutamiseks; ühised eeldused, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad rakendama oma sisesüsteemides omavahendite majandusliku väärtuse arvutamiseks ning arvestades võimalikku vajadust erikriteeriumide järele, et tuvastada krediidiasutused ja investeerimisühingud, mille puhul võiks pärast intressimäärade muutustest tingitud netointressitulu langust olla õigustatud järelevalvemeetmed; ning millal on tegemist märkimisväärse vähenemisega. Komisjon peaks need regulatiivsed tehnilised standardid võtma vastu delegeeritud õigusaktidega vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 290 ja kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

(20) Võitlus rahapesu ja terrorismi rahastamisega on väga tähtis finantssüsteemi stabiilsuse ja usaldusväärsuse säilitamiseks. Krediidiasutuse või investeerimisühingu rahapesus ja terrorismi rahastamises osalemise paljastamisel võib olla mõju tema elujõulisusele ja finantssüsteemi stabiilsusele. Koos asutuste ja organitega, kes vastutavad rahapesuvastaste sätete järgimise tagamise eest kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2015/849[1], on ka tegevuslubade andmise ja usaldatavusnõuete täitmise järelevalve eest vastutavatel pädevatel asutustel tähtis roll puuduste tuvastamisel ja nende eest karistuste määramisel. Seepärast peaksid sellised pädevad asutused võtma rahapesu ja terrorismi rahastamisega seonduvaid kaalutlusi järjepidevalt arvesse oma asjakohases järelevalvetegevuses, sealhulgas järelevalvealase hindamise ja läbivaatamise protsessides, krediidiasutuse või investeerimisühingu juhtimise korralduse, protseduuride ja eri kordade piisavuse hindamistes ning juhtorgani liikmete sobivuse hindamistes, teatama tuvastatud asjaoludest vastavalt rahapesuvastaste sätete järgimise eest vastutavatele asjakohastele asutustele ja organitele ning võtma vajaduse korral järelevalvemeetmeid kooskõlas oma volitustega direktiivi 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 575/2013alusel. Teabe esitamisel tuleks tugineda asjaoludele, mis on ilmnenud selliste pädevate asutuste vastutusalasse kuuluvate tegevusloa andmise, heakskiitmise ja läbivaatamisprotsesside käigus, ning direktiivi (EL) 2015/849 järgimise eest vastutavatelt asutustelt ja organitelt saadud teabele.

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).

(21) Üks liidus finantskriisist saadud olulisi õppetunde oli vajadus tagada piisav institutsiooniline ja poliitiline raamistik, et hoida ära ja käsitleda tasakaalustamatusi liidus. Pidades silmas viimaseid institutsioonilisi arenguid liidus, on makrotasandi usaldatavusnõuete raamistiku põhjalik läbivaatamine õigustatud.

(22) Direktiiv 2013/36/EL ei tohiks takistada liikmesriikidel rakendada riigisisese õiguse meetmeid, mis on mõeldud finantssüsteemi vastupanuvõime suurendamiseks, muu hulgas näiteks laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhte piirangute, võla ja sissetuleku suhte piirangute ning võla teenindamise kulude ja sissetuleku suhte piirangute kehtestamine ning muud laenuandmise standardeid käsitlevad meetmed.

(23) Selleks et tagada, et vastutsüklilised kapitalipuhvrid kajastavad piisavalt krediidi ülemäärase kasvu riski pangandussektorile, peaksid krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutama krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhised puhvrid, mis põhineksid kaalutud keskmisel vastutsüklilise puhvri määral, mida kohaldatakse riikides, kus nende krediidiriski positsioonid võetakse. Iga liikmesriik peaks seega määrama asutuse, kes vastutab selles liikmesriigis vastutsüklilise puhvri suuruse kehtestamise eest. Puhvri suuruse määramisel tuleks võtta arvesse krediidimahu kasvu ning laenude ja sisemajanduse koguprodukti (SKP) suhte muutusi kõnealuses liikmesriigis, samuti muid finantssüsteemi stabiilsust ohustavate riskide seisukohast olulisi muutujaid.

(24) Liikmesriikidel peaks olema võimalik nõuda, et teatavad krediidiasutused ja investeerimisühingud hoiaksid lisaks kapitali säilitamise puhvrile ja vastutsüklilisele kapitalipuhvrile süsteemse riski puhvrit, et ennetada ja maandada makrotasandi usaldatavusnõuetega seotud riske või süsteemseid riske, mis ei ole hõlmatud määrusega (EL) nr 575/2013 ega direktiiviga 2013/36/EL, nimelt finantssüsteemi häire riski, millel võivad olla tõsised negatiivsed tagajärjed finantssüsteemile ja konkreetse liikmesriigi reaalmajandusele. Süsteemse riski puhvri määra tuleks kohaldada kõigi riskipositsioonide või riskipositsioonide alamrühmade suhtes ja kõigi krediidiasutuste ja investeerimisühingute või nende ühe või mitme allüksuse suhtes, kui krediidiasutuste ja investeerimisühingute majandustegevuses esineb sarnane riskiprofiil.

(25) Oluline on ühtlustada ametiasutuste koordineerimismehhanismi, tagada selge vastutusvaldkondade jaotus, lihtsustada makrotasandi usaldatavusjärelevalve poliitikavahendite aktiveerimist ja laiendada makrotasandi usaldatavusnõuete töövahendeid, et tagada, et ametiasutustel oleks võimalik tegeleda süsteemsete riskidega õigel ajal ja tõhusalt. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1092/2010[1] asutatud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogult oodatakse olulise rolli võtmist makrotasandi usaldatavusmeetmete koordineerimisel ning liikmesriikides kavandatud makrotasandi usaldatavusmeetmeid käsitleva teabe edastamisel, eriti vastuvõetud makrotasandi usaldatavusmeetmete oma veebisaidil avaldamise kaudu ja kavandatud makrotasandi usaldatavusmeetmetest teatamise järgselt toimuva ametiasutuste vahelise teabejagamise kaudu. Selleks et tagada sobiv poliitiliste meetmete võtmine liikmesriikides, jälgib Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu eeldatavalt liikmesriikide makrotasandi usaldatavusnõuete alaste poliitikameetmete piisavust ja järjepidevust, muu hulgas jälgides seda, kas vahendeid kasutatakse sidusal ja mittekattuval viisil.

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1092/2010 finantssüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve kohta Euroopa Liidus ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamise kohta (ELT L 331, 15.12.2010, lk 1).

(26) Asjaomased pädevad või määratud asutused peaksid vältima direktiivis 2013/36/EL ja määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud makrotasandi usaldatavusmeetmete dubleerivat või ebajärjekindlat kasutamist. Eelkõige peaksid asjaomased pädevad või määratud asutused nõuetekohaselt kaaluma seda, kas direktiivi 2013/36/EL artikli 133 kohaselt võetud meetmed dubleerivad muid määruse (EL) nr 575/2013 artikli 124, 164 või 458 kohaseid olemasolevaid või tulevasi meetmeid või on nendega vastuolus.

(27) Pädevad või määratud asutused peaksid saama konsolideerimisgrupi struktuurist tingitud riskide laadi ja jaotumise alusel kindlaks määrata muude süsteemselt oluliste ettevõtjate puhvri kohaldamise tasandi(d). Mõnel juhul võib olla asjakohane, et pädev või määratud asutus kehtestaks muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvri ainult allpool kõrgeimat konsolideerimistasandit.

(28) Vastavalt Baseli pangandusjärelevalve komitee poolt globaalsete süsteemselt oluliste pankade jaoks avaldatud hindamismetoodikale näitavad krediidiasutuse või investeerimisühingu jurisdiktsiooniülesed nõuded ja kohustused selle globaalset süsteemselt olulisust ja mõju, mis selle maksejõuetusel võib olla ülemaailmsele finantssüsteemile. Need näitajad kajastavad konkreetseid mureküsimusi, mis puudutavad näiteks suuremaid raskusi olulise piiriülese tegevusega krediidiasutuste ja investeerimisühingute kriisilahenduse koordineerimisel. Edusammude tegemine kriisilahenduse suhtes ühise lähenemisviisi võtmisel tulenevalt ühtsete reeglite tugevdamisest ja ühtse kriisilahenduskorra loomisest on märkimisväärselt parandanud suutlikkust tagada piiriüleste konsolideerimisgruppide puhul korrakohane kriisilahendus pangandusliidus. Seepärast ja ilma et see piiraks pädevate või määratud asutuste suutlikkust teha järelevalvealaseid otsuseid, tuleks arvutada neid edusamme kajastav alternatiivne punktisumma ning pädevad või määratud asutused peaksid võtma seda punktisummat arvesse krediidiasutuste süsteemse olulisuse hindamisel, ilma et see mõjutaks Baseli pangandusjärelevalve komiteele rahvusvaheliste näitajate kindlaksmääramiseks esitatavaid andmeid. Euroopa Pangandusjärelevalve peaks töötama välja ajakohastatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada täiendav globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kindlaksmääramise metoodika, et võimaldada ühtse kriisilahenduskorra kontekstis tunnistada integreeritud Euroopa kriisilahendusraamistiku eripärasid. Seda metoodikat tuleks kasutada üksnes globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhvri kalibreerimiseks. Komisjon peaks need regulatiivsed tehnilised standardid võtma vastu delegeeritud õigusaktidega vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 290 ja kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

(29) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt parendada ja täpsustada juba kehtivaid liidu õigusakte, millega tagatakse krediidiasutustele ja investeerimisühingutele ühtsete usaldatavusnõuete kohaldamine kogu liidus, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid meetmete ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(30) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta[1] kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et nimetatud dokumentide esitamine on põhjendatud.

(31) Seepärast tuleks direktiivi 2013/36/EL vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

[1] ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

Artikkel 1

Direktiivi 2013/36/EL muutmine

Direktiivi 2013/36/EL muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 2 lõiked 5 ja 6 asendatakse järgmisega:

„5. Käesolevat direktiivi ei kohaldata järgmise suhtes:

1) investeerimisühingute tegevuse alustamise tingimused niivõrd, kuivõrd see on reguleeritud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2014/65/EL[*];

2) keskpangad;

3) postižiiroasutused;

4) Taanis „Eksport Kredit Fonden“, „Eksport Kredit Fonden A/S“, „Danmarks Skibskredit A/S“ ja „KommuneKredit“;

5) Saksamaal „Kreditanstalt für Wiederaufbau“, „'Landwirtschaftliche Rentenbank“, „Bremer Aufbau-Bank GmbH“, „Hamburgische Investitions- und Förderbank“, „Investitionsbank Berlin“, „Investitionsbank des Landes Brandenburg“, „Investitionsbank Schleswig-Holstein“, „Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank“, „Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz“, „Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank“, „LfA Förderbank Bayern“, „NRW.BANK“, „Saarländische Investitionskreditbank AG“, „Sächsische Aufbaubank – Förderbank“, „Thüringer Aufbaubank“, ettevõtjad, keda seaduse „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz“ alusel käsitatakse osana riiklikust elamumajanduspoliitikast ja kelle peamine tegevusvaldkond ei ole pangandustegevus, ning ettevõtjad, keda kõnealuse seaduse alusel käsitatakse mittetulunduslike elamumajanduse ettevõtjatena;

6) Eestis „hoiu-laenuühistud“, mis on hoiu-laenuühistu seaduse kohaselt tunnustatavad ühistud;

7) Iirimaal Strategic Banking Corporation of Ireland, krediidikassad ja vastastikuse abistamise ühingud;

8) Kreekas „Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων“ (Tamio Parakatathikon kai Danion);

9) Hispaanias „Instituto de Crédito Oficial“;

10) Prantsusmaal „Caisse des dépôts et consignations“;

11) Horvaatias „kreditne unije“ ja „Hrvatska banka za obnovu i razvitak“;

12) Itaalias „Cassa depositi e prestiti“;

13) Lätis „krājaizdevu sabiedrības”, ettevõtjad, keda „krājaizdevu sabiedrību likums“ seaduse alusel käsitatakse ühistutena, kes osutavad finantsteenuseid üksnes oma liikmetele;

14) Leedus „kredito unijos“, välja arvatud „centrinės kredito unijos“;

15) Ungaris „MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság“ ja „Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság“;

16) Maltal „The Malta Development Bank“;

17) Madalmaades „Netherlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV“, „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij“, „NV Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering“, „Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Nederland NV“ ja „kredietunies“;

18) Austrias ettevõtjad, keda käsitatakse üldistes huvides tegutsevate elamumajandusettevõtjatena, ja „Österreichische Kontrollbank AG“;

19) Poolas „Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe“ ja „Bank Gospodarstwa Krajowego“;

20) Portugalis 1. jaanuaril 1986 olemas olnud „Caixas Económicas“, välja arvatud need, mis on asutatud osaühingutena, ja „Caixa Económica Montepio Geral“;

21) Sloveenias „SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana“;

22) Soomes „Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB” ja „Finnvera Oyj/Finnvera Abp“;

23) Rootsis „Svenska Skeppshypotekskassan“;

24) Ühendkuningriigis „National Savings and Investments (NS&I)“, „CDC Group plc“, „Agricultural Mortgage Corporation Ltd“, „Crown Agents for overseas governments and administrations“, krediidikassad ja munitsipaalpangad.

6. Käesoleva artikli lõike 5 punktis 1 ja punktides 3–24 osutatud üksusi käsitatakse artikli 34 ja VII jaotise 3. peatüki kohaldamisel finantseerimisasutustena.

---

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).“

2) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse järgmised punktid:

„60) „kriisilahendusasutus“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL* artikli 2 lõike 1 punktis 18 määratletud kriisilahendusasutus;

61) „globaalne süsteemselt oluline ettevõtja“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 133 määratletud globaalne süsteemselt oluline ettevõtja;

62) „kolmanda riigi globaalne süsteemselt oluline ettevõtja“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 134 määratletud kolmanda riigi globaalne süsteemselt oluline ettevõtja;

63) „konsolideerimisgrupp“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 138 määratletud konsolideerimisgrupp;

64) „kolmanda riigi konsolideerimisgrupp“ – konsolideerimisgrupp, mille emaettevõtja asub kolmandas riigis.“

65) „sooneutraalne tasustamispoliitika“ – tasustamispoliitika, mille aluseks on mees- ja naistöötajatele võrdse või võrdväärse töö eest võrdse tasu maksmine.

---

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„3. Selleks et tagada käesolevas direktiivis või määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud nõuete või järelevalvevolituste kohaldamine konsolideeritud või allkonsolideeritud alusel kooskõlas käesoleva direktiiviga või nimetatud määrusega, hõlmavad terminid „krediidiasutus või investeerimisühing“, „liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing“, „ELis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing“ ja „emaettevõtja“ ka järgmist:

a) finantsvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad, kellele on antud heakskiit kooskõlas käesoleva direktiivi artikliga 21a;

b) määratud krediidiasutused ja investeerimisühingud, keda kontrollib ELis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja, ELis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, kui asjaomase emaettevõtja suhtes ei ole kohaldatav käesoleva direktiivi artikli 21a lõike 4 kohane heakskiitmine, ning

c) finantsvaldusettevõtjad, segafinantsvaldusettevõtjad või käesoleva direktiivi artikli 21a lõike 6 punkti d kohaselt määratud krediidiasutused või investeerimisühingud.“

3) Artikli 4 lõige 8 asendatakse järgmisega:

„8. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahenduseks on volitatud asutused, kes ei ole pädevad asutused, siis teevad sellised asutused pädevate asutustega tihedat koostööd ning konsulteerivad pädevate asutustega kriisilahenduse kavade ettevalmistamisel ja kõikidel muudel juhtudel, kui koostöö ja konsulteerimine on ette nähtud käesolevas direktiivis, direktiivis 2014/59/EL või määruses (EL) nr 575/2013.“

4) Artiklit 8 muudetakse järgmiselt:

a) lõikes 2 asendatakse punktid a ja b järgmisega:

„a) teave, mis krediidiasutuse tegevusloa taotlemisel tuleb esitada pädevale asutusele, sealhulgas artikliga 10 ette nähtud tegevuskava, organisatsiooniline ülesehitus ja juhtimiskord;

b) artikli 14 kohaselt olulist osalust omavate aktsionäride ja liikmete, või selliste aktsionäride ja liikmete puudumisel, kahekümne kõige suurema osalusega aktsionäri või liikme suhtes kohaldatavad nõuded, ning“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„5. Euroopa Pangandusjärelevalve annab kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja pädevatele asutustele mõeldud suunised, et täpsustada käesoleva direktiivi kohaselt tegevuslubade andmisel kasutatav ühine hindamismetoodika.“

5) Artiklisse 9 lisatakse järgmised lõiked:

„3. Liikmesriigid teavitavad komisjoni ja Euroopa Pangandusjärelevalvet riigisisestest õigusaktidest, millega sõnaselgelt lubatakse muudel ettevõtjatel kui krediidiasutustel tegeleda avalikkuselt hoiuste või muude tagasimakstavate vahendite kaasamisega.

4. Käesoleva artikli kohaselt ei tohi liikmesriigid vabastada krediidiasutusi käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 575/2013 kohaldamisest.“

6) Artikkel 10 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 10

Tegevuskava, organisatsiooniline ülesehitus ja juhtimise korraldus

1. Liikmesriigid nõuavad, et igale tegevusloa taotlusele lisataks tegevuskava, milles esitatakse kõik kavandatavad tegevusvaldkonnad ja kõnealuse krediidiasutuse organisatsiooniline ülesehitus, sealhulgas andmed kosnolideerimisgruppi kuuluvate emaettevõtjate, finantsvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate kohta. Samuti nõuavad liikmesriigid, et tegevusloa taotlusele lisataks artikli 74 lõikes 1 osutatud kordade, protsesside ja mehhanismide kirjeldus.

2. Pädevad asutused keelduvad krediidiasutusele tegevuse alustamiseks loa andmisest, välja arvatud juhul, kui nad on veendunud, et artikli 74 lõikes 1 osutatud korraldus, protseduurid ja kord võimaldavad krediidiasutuse usaldusväärset ja tõhusat riskijuhtimist.“

7) Artikli 14 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Pädevad asutused keelduvad krediidiasutusele tegevuse alustamiseks loa andmisest, kui nad krediidiasutuse kindla ja usaldusväärse juhtimise tagamise vajadusest lähtudes ei ole veendunud aktsionäride või osanike sobivuses kooskõlas artikli 23 lõikes 1 sätestatud kriteeriumidega. Kohaldatakse artikli 23 lõikeid 2 ja 3 ning artiklit 24.“

8) Artikli 18 punkt d asendatakse järgmisega:

„d) ei täida enam määruse (EL) nr 575/2013 III, IV või VI osas, välja arvatud artiklites 92a ja 92b, sätestatud või käesoleva direktiivi artikli 104 lõike 1 punkti a või artikli 105 alusel kehtestatud usaldatavusnõudeid või kui on põhjust arvata, et ta ei suuda täita kohustusi võlausaldajate ees, eelkõige ei suuda tagada talle hoiustajate poolt usaldatud varade turvalisust;“.

9) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 21a

Finantsvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja heakskiitmine

1. Liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja, liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, ELis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja ja ELis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja peab taotlema heakskiitmist kooskõlas käesoleva artikliga. Muud finantsvaldusettevõtjad või segafinantsvaldusettevõtjad peavad taotlema heakskiitmist kooskõlas käesoleva artikliga, kui nad on kohustatud järgima käesolevat direktiivi või määrust (EL) nr 575/2013 allkonsolideeritud alusel.

2. Lõike 1 kohaldamisel esitavad selles lõikes osutatud finantsvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad konsolideeritud järelevalvet teostavale asutusele ja liikmesriigi, kus see ettevõtja on asutatud, pädevale asutusele, kui see asutus ei ole sama asutus, kes teostab konsolideeritud järelevalvet, järgmise teabe:

   a) finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja konsolideerimisgrupi organisatsiooniline ülesehitus, nimetades selgelt oma tütarettevõtjad ja vajaduse korral emaettevõtjad ja iga konsolideerimisgruppi kuuluva üksuse asukoha ja tegevuse liigi;

b) teave vähemalt kahe finantsvaldusettevõtjat või segafinantsvaldusettevõtjat sisuliselt juhtiva isiku nimetamise kohta ja artiklis 121 sätestatud juhtide sobivust käsitlevatele nõuetele vastamise kohta;

c) teave artiklis 14 sätestatud kriteeriumidele vastamise kohta seoses aktsionäride ja liikmetega, kui finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjaks on krediidiasutus;

d) konsolideerimisgrupi sisestruktuur ja ülesannete jaotus;

e) muu teave, mis võib olla vajalik käesoleva artikli lõigetes 3 ja 4 osutatud hindamise läbiviimiseks.

Kui finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja heakskiitmine toimub samaaegselt artiklis 22 osutatud hindamisega, koordineerib selle artikli kohaldamise seisukohast pädev asutus vajaduse korral tegevuse konsolideeritud järelevalvet teostava asutusega ja selle liikmesriigi pädeva asutusega, kus finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja on asutatud, kui see ei ole sama asutus. Sellisel juhul peatatakse artikli 22 lõike 3 teises lõigus osutatud hindamisperiood vähemalt 20 tööpäevaks, kuni käesolevas artiklis sätestatud menetlus on lõpule viidud.

3. Käesoleva artikli kohaselt võib finantsvaldusettevõtjale või segafinantsvaldusettevõtjale anda heakskiidu üksnes juhul, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) konsolideerimisgrupisisene sisekord ja ülesannete jaotus on piisavad käesoleva direktiivi ja määrusega (EL) nr 575/2013 kehtestatud nõuete täitmiseks konsolideeritud või allkonsolideeritud alusel ning eelkõige toimivad need:

i) kõigi finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjate tegevuse koordineerimiseks, muu hulgas vajaduse korral tänu nõuetekohasele ülesannete jaotusele tütarettevõtjate vahel;

ii) konsolideerimisgrupisiseste konfliktide ärahoidmiseks või haldamiseks ja

iii) emaettevõtjast finantsvaldusettevõtja või emaettevõtjast segafinantsvaldusettevõtja konsolideerimisgruppi hõlmavate meetmete elluviimiseks kogu konsolideerimisgrupis;

b) selle konsolideerimisgrupi organisatsiooniline ülesehitus, mille osaks finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja on, ei takista ega piira muul viisil tõhusa järelevalve teostamist tütarettevõtjast krediidiasutuse või investeerimisühingu või emaettevõtjast krediidiasutuse või investeerimisühingu üle seoses individuaalsete, konsolideeritud või vajaduse korral allkonsolideeritud kohustustega, mis on nendele kehtestatud. Selle kriteeriumi hindamisel võetakse eelkõige arvesse järgmist:

i) finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja positsioon mitmetasandilises konsolideerimisgrupis;

ii) aktsiate omamise struktuur ja

iii) finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja roll konsolideerimisgrupis;

c) artiklis 14 sätestatud kriteeriumid ja artiklis 121 sätestatud nõuded on täidetud.

4. Finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja käesoleva artikli kohane heakskiitmine ei ole nõutav, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) finantsvaldusettevõtja peamine tegevus on osaluse hoidmine tütarettevõtjates või peamine tegevus on segafinantsvaldusettevõtja korral osaluse hoidmine tütarettevõtjates seoses krediidiasutuste või investeerimisühingute või finantseerimisasutustega;

b) finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja ei ole kriisilahendussubjekt tema konsolideerimisgrupi mõnes kriisilahenduse konsolideerimisgrupis kooskõlas kriisilahenduse strateegiaga, mille on kindlaks määranud asjaomane kriisilahendusasutus vastavalt direktiivile 2014/59/EL;

c) tütarettevõtjast krediidiasutus on määratud vastutavaks selle eest, et on tagatud usaldatavusnõuete järgimine konsolideerimisgrupi poolt konsolideeritud alusel, ja talle on antud kõik vajalikud vahendid ja õiguslikud volitused vastavate ülesannete tulemuslikuks täitmiseks;

d) finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja ei tegele konsolideerimisgruppi või selle krediidiasutusest või investeerimisühingust või finantseerimisasutusest tütarettevõtjat mõjutavate juhtimisalaste, tegevusalaste ja finantsotsuste tegemisega;

e) konsolideerimisgrupi tõhusa konsolideeritud alusel teostatava järelevalve puhul ei esine takistusi.

Finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kelle suhtes ei ole käesoleva lõike kohaselt kohaldatav heakskiitmise nõue, ei jää konsolideerimisgrupi konsolideerimisraamistikust välja, nagu on sätestatud käesolevas direktiivis ja määruses (EL) nr 575/2013.

5. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus jälgib pidevalt lõikes 3 või lõikes 4, kui see on kohaldatav, osutatud tingimuste täitmist. Finantsvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja esitab konsolideeritud järelevalvet teostavale asutusele teabe, mida tal on vaja, et jälgida pidevalt konsolideerimisgrupi organisatsioonilist ülesehitust ja lõikes 3 või lõikes 4, kui see on kohaldatav, osutatud tingimuste täitmist. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus jagab seda teavet selle liikmesriigi pädeva asutusega, kus finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja on asutatud.

6. Kui konsolideeritud järelevalvet teostav asutus on kindlaks teinud, et lõikes 3 sätestatud tingimused ei ole täidetud või ei ole enam täidetud, kohaldatakse finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja suhtes sobivaid järelevalvemeetmeid, et tagada või uuesti tagada, nagu on asjakohane, konsolideeritud järelevalve jätkuvus ja järjepidevus ning käesolevas direktiivis ja määruses (EL) nr 575/2013 kehtestatud nõuete täitmine konsolideeritud alusel. Segafinantsvaldusettevõtja puhul peab järelevalvemeetmete võtmisel võtma eriti arvesse mõju finantskonglomeraadile.

Esimeses lõigus osutatud järelevalvemeetmed võivad hõlmata järgmist:

a) finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja omatava tütarettevõtjast krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsiate või osadega seotud hääleõiguse kasutamise peatamine;

b) finantsvaldusettevõtjale või segafinantsvaldusettevõtjale või juhtorgani liikmetele või juhtidele artiklite 65–72 kohaselt tehtav ettekirjutus või määratav karistus;

c) finantsvaldusettevõtjale või segafinantsvaldusettevõtjale korralduse või suunise andmine krediidiasutusest või investeerimisühingust tütarettevõtjas omatava osaluse aktsionäridele või osanikele üleandmiseks;

d) muu finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja või krediidiasutuse või investeerimisühingu määramine konsolideerimisgrupis ajutiselt vastutavaks käesolevas direktiivis ja määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud nõuete täitmise tagamise eest konsolideeritud alusel;

e) aktsionäridele või osanikele väljamaksete või intressimaksete tegemise piiramine või keelamine;

f) nõudmise esitamine finantsvaldusettevõtjale või segafinantsvaldusettevõtjale loobuda osalusest krediidiasutuses või investeerimisühingus või teises finantssektori ettevõtjas või vähendada osalust sellises üksuses;

g) nõudmise esitamine finantsvaldusettevõtjale või segafinantsvaldusettevõtjale esitada kava nõuete taas täitmise viivitamatuks saavutamiseks.

7. Kui konsolideeritud järelevalvet teostav asutus on teinud kindlaks, et lõikes 4 sätestatud tingimused ei ole enam täidetud, peab finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja taotlema käesoleva artikli kohase heakskiidu saamist.

8. Kui konsolideeritud järelevalvet teostav asutus ei ole selle liikmesriigi pädev asutus, kus finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja on asutatud, teevad need kaks asutust koostööd ja konsulteerivad teineteisega täies ulatuses lõigetes 3 ja 4 osutatud vastavalt heakskiitmise ja heakskiitmisest erandi tegemise kohta otsuste tegemiseks ning lõigetes 6 ja 7 osutatud järelevalvemeetmete võtmiseks. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus koostab lõigetes 3, 4, 6 ja 7 osutatud aspektide kohta hinnangu ning edastab selle hinnangu selle liikmesriigi pädevale asutusele, kus finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja on asutatud. Need kaks asutust teevad kõik mis võimalik, et jõuda kahe kuu jooksul alates nimetatud hinnangu saamisest ühisele otsusele.

See ühine otsus tuleb nõuetekohaselt dokumenteerida ja seda tuleb põhjendada. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus edastab ühise otsuse finantsvaldusettevõtjale või segafinantsvaldusettevõtjale.

Kui kokkulepet ei saavutata, jätab konsolideeritud järelevalvet teostav asutus või selle liikmesriigi pädev asutus, kus finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja on asutatud, otsuse tegemata ja edastab asja kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 19 Euroopa Pangandusjärelevalvele. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb otsuse ühe kuu jooksul alates edastatud asja kättesaamisest. Asjaomased pädevad asutused võtavad vastu ühise otsuse kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega. Küsimust ei suunata Euroopa Pangandusjärelevalvele pärast kahe kuu möödumist ega pärast ühisele otsusele jõudmist.

9. Kui tegemist on segafinantsvaldusettevõtjaga, mille puhul konsolideeritud järelevalvet teostav asutus või selle liikmesriigi pädev asutus, kus segafinantsvaldusettevõtja on asutatud, on muu asutus kui direktiivi 2002/87/EÜ artikli 10 kohaselt kindlaks määratud koordinaator, on käesoleva artikli lõigetes 3, 4, 6 ja 7 osutatud otsuste või ühiste otsuste tegemiseks vajalik selle koordinaatori nõusolek. Kui on nõutav koordinaatori nõusolek, suunatakse erimeelsused lahendamiseks asjaomasele Euroopa järelevalveasutusele, nimelt Euroopa Pangandusjärelevalvele või Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010** asutatud Euroopa Järelevalveasutusele (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), kes teeb oma otsuse ühe kuu jooksul alates tema poole pöördumisest. Käesoleva lõike kohaselt tehtud otsus ei mõjuta direktiivi 2002/87/EÜ või direktiivi 2009/138/EÜ kohaseid kohustusi.

10. Kui finantsvaldusettevõtjale või segafinantsvaldusettevõtjale keeldutakse andmast käesoleva artikli kohast heakskiitu, teavitab konsolideeritud järelevalvet teostav asutus taotlejat keeldumise otsusest ja selle põhjendustest nelja kuu jooksul taotluse saamisest, või kui taotlus on ebatäielik, nelja kuu jooksul kogu otsuse tegemiseks vajaliku teabe saamisest.

    Heakskiidu andmise või selle andmisest keeldumise otsus tehakse igal juhul kuue kuu jooksul taotluse saamisest. Keeldumisega võivad vajaduse korral kaasneda lõikes 6 osutatud meetmed.

Artikkel 21b

ELis vahelülina tegutsev emaettevõtja

1. Samasse kolmanda riigi konsolideerimisgruppi kuuluval kahel või enamal liidus asuval krediidiasutusel või investeerimisühingul peab liidus olema asutatud üks ELis vahelülina tegutsev emaettevõtja.

2. Pädev asutus võib lõikes 1 osutatud krediidiasutusel või investeerimisühingul lubada omada kahte ELis vahelülina tegutsevat emaettevõtjat, kui ta teeb kindlaks, et üheainsa ELis vahelülina tegutseva emaettevõtja asutamine:

    a) oleks vastuolus tegevuste eraldatuse kohustusliku nõudega, mis on kehtestatud selle kolmanda riigi õigusnormidega või järelevalvet teostava asutuse poolt, kus asub kolmanda riigi konsolideerimisgrupi peakontor, või

b) muudaks kriisilahenduskõlblikkuse vähem tõhusaks kui kahe ELis vahelülina tegutseva emaettevõtja puhul lähtuvalt hinnangust, mille on andnud ELis vahelülina tegutseva emaettevõtja pädev kriisilahendusasutus.

3. ELis vahelülina tegutsev emaettevõtja peab olema artikli 8 kohaselt tegevusloa saanud krediidiasutus või artikli 21a kohaselt heakskiidu saanud finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja.

Kui ükski käesoleva artikli lõikes 1 osutatud krediidiasutus või investeerimisühing ei ole krediidiasutus või kui seoses investeerimistegevusega tuleb teise ELis vahelülina tegutsev emaettevõtja asutada, et täita kohustuslik nõue, nagu on osutatud käesoleva artikli lõikes 2, võib erandina käesoleva lõike esimesest lõigust vastavalt kas ELis vahelülina tegutsev emaettevõtja või teine ELis vahelülina tegutsev emaettevõtja olla direktiivi 2014/65/EL artikli 5 lõike 1 kohaselt tegevusloa saanud investeerimisühing, mille suhtes kohaldatakse direktiivi 2014/59/EL.

4. Lõikeid 1, 2 ja 3 ei kohaldata juhul, kui kolmanda riigi konsolideerimisgrupi liidus asuvate varade koguväärtus on väiksem kui 40 miljardit eurot.

5. Käesoleva artikli kohaldamisel on kolmanda riigi konsolideerimisgrupi liidus asuvate varade koguväärtus järgmiste varade summa:

   a) kolmanda riigi konsolideerimisgrupi iga liidus asuva krediidiasutuse või investeerimisühingu vara koguväärtus, mis tuleneb tema konsolideeritud bilansist või nende individuaalsetest bilanssidest, kui krediidiasutuse või investeerimisühingu bilanss ei ole konsolideeritud, ja

   b) käesoleva direktiivi, direktiivi 2014/65/EL või Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 600/2014** kohaselt liidus tegevusloa saanud kolmanda riigi konsolideerimisgrupi iga filiaali vara koguväärtus.

6. Pädevad asutused esitavad Euroopa Pangandusjärelevalvele järgmise teabe iga nende jurisdiktsioonis tegutseva kolmanda riigi konsolideerimisgrupi kohta:

   a) kolmanda riigi konsolideerimisgruppi kuuluvate järelevalve alla kuuluvate krediidiasutuste või investeerimisühingute nimed ja vara koguväärtus;

   b) käesoleva direktiivi, direktiivi 2014/65/EL või määruse (EL) nr 600/2014 kohaselt selles liikmesriigis tegevusloa saanud filiaalide nimed ja vara koguväärtus ning tegevusalad, milleks nad on loa saanud;

c) selles liikmesriigis loodud iga ELis vahelülina tegutseva emaettevõtja nimi ja liik, nagu on osutatud lõikes 3, ning selle kolmanda riigi konsolideerimisgrupi nimi, millesse ta kuulub.

7. Euroopa Pangandusjärelevalve avaldab oma veebisaidil kõigi liidus tegutsevate kolmandate riikide konsolideerimisgruppide ja, kui see on asjakohane, nende ELis vahelülina tegutseva emaettevõtja või tegutsevate emaettevõtjate loetelu.

Pädevad asutused tagavad, et iga nende jurisdiktsiooni kuuluv kolmanda riigi konsolideerimisgrupi krediidiasutus või investeerimisühing vastab ühele järgmistest tingimustest:

a) tal on ELis vahelülina tegutsev emaettevõtja;

b) ta on ELis vahelülina tegutsev emaettevõtja;

c) ta on ainus selle kolmanda riigi konsolideerimisgrupi liidus asuv krediidiasutus või investeerimisühing või

d) ta kuulub kolmanda riigi konsolideerimisgruppi, mille liidus asuvate varade koguväärtus on väiksem kui 40 miljardit eurot.

8. Rohkem kui ühe krediidiasutuse või investeerimisühingu kaudu liidus tegutsevatel kolmanda riigi konsolideerimisgruppidel, mille varade koguväärtus on … [käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeval] 40 miljardit eurot või rohkem, peab erandina lõikest 1 olema … [kolm aastat pärast käesoleva muutmisdirektiivi kohaldamise alguskuupäeva] ELis vahelülina tegutsev emaettevõtja või lõike 2 kohaldamise korral kaks ELis vahelülina tegutsevat emaettevõtjat.

9. Komisjon vaatab … [kuus aastat pärast käesoleva muutmisdirektiivi kohaldamise alguskuupäeva] pärast Euroopa Pangandusjärelevalvega konsulteerimist käesolevas artiklis krediidiasutustele ja investeerimisühingutele kehtestatud nõuded läbi ning esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande. Aruandes hinnatakse vähemalt järgmist:

   a) kas käesolevas artiklis sätestatud nõuded toimivad, on vajalikud ja proportsionaalsed ja kas muud meetmed oleksid sobivamad;

   b) kas käesolevas artiklis krediidiasutustele ja investeerimisühingutele kehtestatud nõudeid tuleks muuta, et kajastada parimaid rahvusvahelisi tavasid.

10. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab hiljemalt … [kaks aastat pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist] Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile aruande kolmandate riikide filiaalide kohtlemise kohta liikmesriikide asjakohaste õigusaktide alusel. Aruandes hinnatakse vähemalt järgmist:

    a) kas ja millises ulatuses erinevad liikmesriigiti nende õigusaktide kohased kolmandate riikide filiaalide üle teostatava järelevalve tavad;

    b) kas kolmandate riikide filiaalide erinev kohtlemine võib põhjustada õiguslikku arbitraaži;

    c) kas kolmandate riikide filiaale käsitlevat liikmesriikide korda oleks vaja rohkem ühtlustada ja kas see oleks asjakohane, eelkõige seoses oluliste kolmandate riikide filiaalidega.

    Komisjon esitab Euroopa Pangandusjärelevalve soovituste alusel Euroopa Parlamendile ja nõukogule seadusandliku ettepaneku, kui see on asjakohane.

---

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48).

** Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 600/2014 finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 84).“

10) Artikli 23 lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) kavandatava omandamise tulemusel krediidiasutuse majandustegevust juhtima asuva juhtorgani iga liikme maine, teadmised, oskused ja kogemused, nagu on sätestatud artikli 91 lõikes 1;“.

11) Artiklit 47 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmine lõige:

„1a. Liikmesriigid nõuavad kolmandas riigis peakontorit omavate krediidiasutuste filiaalidelt, et nad esitaksid vähemalt üks kord aastas pädevatele asutustele järgmise teabe:

a) kogu nende vara, mis vastab selles liikmesriigis tegevusloa saanud filiaali tegevusele;

b) teave filiaalile kättesaadava likviidse vara kohta, eriti sellise likviidse vara kättesaadavuse kohta, mis on liikmesriikide vääringutes;

c) filiaali käsutuses olevad omavahendid;

d) filiaali hoiustajate jaoks kehtiv hoiuste tagamise kord;

e) riskijuhtimise kord;

f) juhtimise korraldus, kaasa arvatud filiaali tegevuses võtmekohtadel olevad isikud;

g) filiaali hõlmavad finantsseisundi taastamise kavad ja

h) kogu muu teave, mida pädev asutus peab vajalikuks, et võimaldada põhjalikult jälgida filiaali tegevust.“;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Pädevad asutused teavitavad Euroopa Pangandusjärelevalvet järgmisest:

a) kõik filiaalide tegevusload, mis on antud kolmandas riigis peakontorit omavatele krediidiasutustele ja kõik nende tegevuslubade edasised muudatused;

b) kolmandas riigis paiknevate peakontoritega krediidiasutuste tegevusloa saanud filiaalide varade ja kohustuste kogu vara korrapäraste aruannete alusel;

c) selle kolmanda riigi konsolideerimisgrupi nimi, millesse tegevusloa saanud filiaal kuulub.

Euroopa Pangandusjärelevalve avaldab oma veebisaidil kõikide liidus tegevusloa saanud kolmanda riigi filiaalide loetelu, märkides ära liikmesriigid, kus neil on tegevusluba.“;

c) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Pädevad asutused, kes teevad järelevalvet peakontorit kolmandas riigis omavate krediidiasutuste filiaalide üle, ja samasse kolmanda riigi konsolideerimisgruppi kuuluvate krediidiasutuste või investeerimisühingute pädevad asutused teevad üksteisega tihedat koostööd, et tagada, et kolmanda riigi konsolideerimisgrupi tegevuse üle liidus toimub põhjalik järelevalve, et hoida ära käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 575/2013 kohastest kolmanda riigi konsolideerimisgrupi suhtes kohaldatavatest nõuetest kõrvalehoidmine ja hoida ära igasugune kahjulik mõju liidu finantsstabiilsusele.

Euroopa Pangandusjärelevalve hõlbustab käesoleva lõike esimese lõigu kohaldamisel pädevate asutuste vahelist koostööd, kaasa arvatud selleks, et kontrollida, kas artikli 21b lõikes 4 osutatud piirmäär on saavutatud.“

12) Artiklit 56 muudetakse järgmiselt:

a) punkt g asendatakse järgmisega:

„g) asutused, kes vastutavad järelevalve eest selle üle, kuidas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849* artikli 2 lõike 1 punktides 1 ja 2 osutatud kohustatud isikud täidavad kõnealuse direktiivi nõudeid, ja rahapesu andmebürood;

---

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).“;

b) lisatakse järgmine punkt:

„h) pangandusgrupi struktuurilist eraldatust käsitlevate õigusnormide kohaldamise eest vastutavad pädevad asutused või organid.“;

13) Artikli 57 lõike 1 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„1. Olenemata artiklitest 53, 54 ja 55 tagavad liikmesriigid teabevahetuse toimumise pädevate asutuste ja selliste asutuste vahel, kes vastutavad:“.

14) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 58a

Teabe edastamine rahvusvahelistele organisatsioonidele

1. Olenemata artikli 53 lõikest 1 ja artiklist 54 võivad pädevad asutused käesoleva artikli lõigetes 2, 3 ja 4 esitatud tingimuste täitmise korral edastada teatavat teavet järgmistele üksustele või jagada nendega teatavat teavet:

   a) Rahvusvaheline Valuutafond ja Maailmapank finantssektori hindamisprogrammi tarbeks läbi viidavate hindamiste jaoks;

   b) Rahvusvaheliste Arvelduste Pank kvantitatiivse mõju-uuringu jaoks;

   c) finantsstabiilsuse nõukogu tema järelevalvefunktsiooni täitmiseks.

2. Pädevad asutused võivad konfidentsiaalset teavet jagada üksnes asjaomase organisatsiooni sõnaselge taotluse alusel, kui on täidetud vähemalt järgmised tingimused:

   a) taotlus on nõuetekohaselt põhjendatud, võttes arvesse taotleva organisatsiooni poolt kooskõlas tema põhikirjajärgsete volitustega täidetavaid konkreetseid ülesandeid;

   b) taotlus on taotletava teabe olemuse, ulatuse ja vormingu ning selle avaldamise või edastamise vahendite osas piisavalt täpne;

c) taotletav teave on rangelt vajalik taotleva organisatsiooni konkreetsete ülesannete täitmiseks ja seda ei kasutata muuks otstarbeks kui taotleva organi põhikirjajärgsete ülesannete jaoks;

d) teave edastatakse või avaldatakse üksnes isikutele, kes on otseselt seotud konkreetse ülesande täitmisega;

e) teabele juurdepääsu omavate isikute suhtes kohaldatakse ametisaladuse hoidmise nõudeid, mis on vähemalt võrdväärsed artikli 53 lõikes 1 osutatud nõuetega.

3. Kui taotluse teeb mõni lõikes 1 osutatud organisatsioonidest, võivad pädevad asutused esitada üksnes koondteavet või anonümiseeritud teavet ja nad võivad muud teavet jagada üksnes pädeva asutuse tööruumides.

4. Selles ulatuses, milles teabe avaldamine hõlmab isikuandmete töötlemist, peab andmete igasugune töötlemine taotleva organisatsiooni poolt olema kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2016/679* sätestatud nõuetega.

---

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).“

15) Artikli 63 lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„Liikmesriigid näevad ette, et pädevad asutused võivad nõuda esimeses lõigus osutatud isiku asendamist, kui see isik rikub oma kohustusi, mis tulenevad esimesest lõigust.“

16) Artiklit 64 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. „Pädevatele asutustele antakse kõik nende ülesannete täitmiseks vajalikud järelevalvevolitused krediidiasutuse või investeerimisühingu, finantsvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja tegevusse sekkumiseks, kaasa arvatud tegevusloa kehtetuks tunnistamise õigus vastavalt artiklile 18, artiklites 18, 102, 104 ja 105 osutatud volitused ning volitused võtta artikli 21a lõikes 6 osutatud meetmeid.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„3. Pädevate asutuste otsustes, mille nad teevad oma järelevalvevolituste ja karistuste määramise volituste teostamise käigus, peab märkima, millel need põhinevad.“

17) Artikli 66 lõikesse 1 lisatakse järgmine punkt:

„e) heakskiidu taotlemata jätmine, rikkudes artiklit 21a, või kõnealuse artikli muu nõude rikkumine.“

18) Artikli 67 lõikesse 1 lisatakse järgmine punkt:

„q) emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing, emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja ei võta meetmeid, mis võivad olla nõutavad, et tagada kooskõla määruse (EL) nr 575/2013 III, IV, VI või VII osas sätestatud või käesoleva direktiivi artikli 104 lõike 1 punkti a või artikli 105 kohaselt kehtestatud usaldatavusnõuetega konsolideeritud või allkonsolideeritud alusel.“

19) Artikkel 74 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 74
Sisejuhtimine ning maksevõime taastamise kavad ja kriisilahenduskavad

1. Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel peab olema kindel äriühingu juhtimise korraldus, mis hõlmab selget organisatsioonilist ülesehitust, mille puhul vastutusalad on selgesti määratletud, läbipaistvad ja järjepidevad, tõhusaid protseduure riskide või võimalike riskide kindlaksmääramiseks, juhtimiseks, jälgimiseks ja nendest teatamiseks, piisavat sisekontrollikorda, sealhulgas usaldusväärne juhtimis- ja raamatupidamiskord, ning tasustamispoliitikat ja -tavasid, mis on kooskõlas usaldusväärse ja tõhusa riskijuhtimisega ja edendavad seda.

Esimeses lõigus osutatud tasustamispoliitika ja -tavad peavad olema sooneutraalsed.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud korraldus, protseduurid ja kord peavad olema piisavalt ulatuslikud ning proportsionaalsed ärimudelis ja krediidiasutuse või investeerimisühingu tegevuses peituvate riskide laadi, ulatuse ja keerukusega. Arvesse võetakse artiklites 76–95 kehtestatud tehnilisi kriteeriume.

3. Euroopa Pangandusjärelevalve annab kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised käesoleva artikli lõikes 1 osutatud korralduse, protseduuride ja korra kohta, võttes arvesse käesoleva artikli lõiget 2.

Euroopa Pangandusjärelevalve annab kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised krediidiasutuste ja investeerimisühingute sooneutraalse tasustamispoliitika kohta.

Kahe aasta jooksul pärast teises lõigus nimetatud suuniste avaldamist koostab Euroopa Pangandusjärelevalve pädevate asutuste kogutud teabe põhjal aruande sooneutraalse tasustamispoliitika kohaldamise kohta krediidiasutustes ja investeerimisühingutes.“

20) Artikli 75 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Pädevad asutused koguvad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 450 lõike 1 punktides g, h, i ja k sätestatud avalikustamise kriteeriumide kohaselt avalikustatud teavet ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute antud teavet soolise palgalõhe kohta ning kasutavad seda teavet selleks, et võrrelda tasustamispoliitika suundumusi ja tavasid. Pädevad asutused edastavad kõnealuse teabe Euroopa Pangandusjärelevalvele.“

21) Artikkel 84 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 84
Kauplemisportfellivälisest tegevusest tulenev intressirisk

1. Pädevad asutused tagavad, et krediidiasutused ja investeerimisühingud rakendavad sisesüsteeme või kasutavad standardmeetodit või lihtsustatud standardmeetodit, et selgitada välja, hinnata, juhtida ja maandada võimalikust intressimäärade muutumisest tulenevaid riske, mis mõjutavad nii omavahendite majanduslikku väärtust kui ka krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemisportfellivälise tegevuse netointressitulu.

2. Pädevad asutused tagavad, et krediidiasutused ja investeerimisühingud rakendavad süsteeme, millega hinnatakse ja jälgitakse krediidiriski marginaali võimalikust muutumisest tulenevaid riske, mis mõjutavad nii omavahendite majanduslikku väärtust kui ka krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemisportfellivälise tegevuse netointressitulu.

3. Kui lõikes 1 osutatud riskide hindamiseks krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt rakendatavad sisesüsteemid ei ole rahuldavad, võivad pädevad asutused nõuda, et see krediidiasutus või investeerimisühing kasutaks nimetatud lõikes osutatud standardmeetodit.

4. Pädev asutus võib nõuda, et määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 145 määratletud väikesed ja mittekeerukad krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad kasutama standardmeetodit, kui ta leiab, et lihtsustatud standardmeetod ei võta piisavalt arvesse kõnealuse krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemisportfellivälisest tegevusest tulenevat intressiriski.

5. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et käesoleva artikli kohaldamiseks täpsustada standardmeetodit, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad käesoleva artikli lõikes 1 osutatud riskide hindamiseks kasutada, sealhulgas lihtsustatud standardmeetodit määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 145 määratletud väikeste ja mittekeerukate krediidiasutuste ja investeerimisühingute jaoks, mis on vähemalt sama konservatiivne nagu standardmeetod.

   Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt … [üks aasta pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva].

   Komisjonile antakse õigus võtta käesoleva direktiivi täiendamiseks vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

6. Euroopa Pangandusjärelevalve annab välja suunised, et täpsustada kriteeriume järgmiste jaoks:

a) krediidiasutuse või investeerimisühingu sisesüsteemis lõikes 1 osutatud riskide hindamine;

b) krediidiasutuste ja investeerimisühingute poolt lõikes 1 osutatud riskide väljaselgitamine, juhtimine ja maandamine;

c) krediidiasutuste ja investeerimisühingute poolt lõikes 2 osutatud riskide hindamine ja jälgimine;

d) selle kindlaksmääramine, millised lõike 1 kohaldamise eesmärgil krediidiasutuste ja investeerimisühingute poolt rakendatavad sisesüsteemid ei ole rahuldavad, nagu on osutatud lõikes 3.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealused suunised hiljemalt … [üks aasta pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva].“

22) Artikli 85 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Pädevad asutused tagavad, et krediidiasutused ja investeerimisühingud rakendavad põhimõtteid ja protsesse, millega hinnata ja juhtida avatust operatsiooniriskile, sealhulgas mudeliriskile ja edasiantud tegevusest tulenevale riskile, ning hõlmata harvaesinevaid väga tõsiseid juhtumeid. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kirjeldavad operatsiooniriski asjaomaste põhimõtete ja menetluste tähenduses.“

23) Artikli 88 lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„Liikmesriigid tagavad, et andmed juhtorgani liikmetele ja nendega seotud isikutele antud laenude kohta on nõuetekohaselt dokumenteeritud ja pädevale asutusele taotluse korral kättesaadavad.

Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab „seotud isik“:

a) juhtorgani liikme abikaasat või registreeritud partnerit vastavalt liikmesriigi õigusele, lapsi ja vanemaid;

b) äriüksust, milles juhtorgani liikmel või tema punktis a osutatud lähedasel pereliikmel on oluline osalus suuruses 10 % või rohkem kõnealuse ettevõtte kapitalist või hääleõigustest, või milles sellistel isikutel on oluline mõju või milles sellised isikud töötavad juhtival kohal või on juhtorgani liikmed.“

24) Artiklisse 89 lisatakse järgmine lõige:

„6. Komisjon vaatab hiljemalt 1. jaanuariks 2021 pärast Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Kindlustusjärelevalve ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvega konsulteerimist läbi, kas lõike 1 punktides a–f osutatud teave on endiselt asjakohane, võttes sealjuures arvesse varasemaid mõjuhinnanguid, rahvusvahelisi lepinguid ja liidus toimuvat seadusandlikku arengut, ja kas lõikesse 1 võib lisada teavet käsitlevaid asjakohaseid lisanõudeid.

Komisjon esitab 30. juuniks 2021 Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Kindlustusjärelevalve ning Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvega peetud konsultatsioonide põhjal Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesolevas lõikes osutatud hinnangu kohta ning esitab vajaduse korral Euroopa Parlamendile ja nõukogule seadusandliku ettepaneku.“

25) Artiklit 91 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel, finantsvaldusettevõtjatel ja segafinantsvaldusettevõtjatel lasub esmane vastutus selle tagamise eest, et juhtorgani liikmete maine oleks igal ajal piisavalt hea ning neil oleksid piisavad teadmised, oskused ja kogemused oma kohustuste täitmiseks. Juhtorgani liikmed peavad vastama eelkõige lõigetes 2–8 sätestatud nõuetele.

Kui juhtorgani liikmed ei täida käesoleva lõike nõudeid, on pädevatel asutustel õigus sellised liikmed juhtorganist kõrvaldada. Eelkõige kontrollivad pädevad asutused, kas käesolevas lõikes sätestatud nõuded on endiselt täidetud, kui neil on piisavalt alust kahtlustada, et kõnealuses krediidiasutuses või investeerimisühingus on toimunud rahapesu või terrorismi rahastamine või vastav katse või on selleks olemas suurenenud risk.“;

b) lõiked 7 ja 8 asendatakse järgmisega:

„7. Juhtorganil peavad olema kollektiivselt piisavad teadmised, oskused ja kogemused, et suuta mõista krediidiasutuse või investeerimisühingu tegevust, sealhulgas peamisi riske. Juhtorgani kogu koosseisu liikmete kogemused peavad samuti olema piisavalt ulatuslikud.

8. Juhtorgani iga liige peab tegutsema ausalt, usaldusväärselt ja sõltumatult, et vajaduse korral tõhusalt hinnata ja esitada vastuväiteid kõrgema juhtkonna otsustele ning kontrollida ja juhtida tõhusalt juhtkonna otsustusprotsessi. Seotud ettevõtjate või seotud üksuste liikmeks olemine ei ole iseenesest takistus sõltumatuks tegutsemiseks.“;

c) lõikesse 12 lisatakse järgmine punkt:

„f) lõike 1 teises lõigus osutatud volituste sidus kohaldamine.“

26) Artiklit 92 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 jäetakse välja;

b) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid tagavad, et kogu töötasu, sealhulgas palka ja vabatahtlikke pensionimakseid hõlmava poliitika kehtestamisel töötajate eri kategooriatele, kelle ametialane tegevus mõjutab oluliselt krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiili, ja selle poliitika kohaldamisel järgivad krediidiasutused ja investeerimisühingud järgmisi nõudeid viisil, mis vastab nende suurusele, sisemisele korraldusele ning nende tegevuse laadile, ulatusele ja keerukusele.“;

ii) lisatakse järgmine punkt:

„aa) tasustamispoliitika on sooneutraalne.“;

c) lisatakse järgmine lõige:

„3. Lõike 2 kohaldamise eesmärgil kuuluvad töötajate kategooriatesse, kelle ametialane tegevus mõjutab oluliselt krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiili, vähemalt:

a) kõik juhtorgani ja kõrgema juhtkonna liikmed;

b) töötajad, kellel on juhtimisvastutus seoses krediidiasutuse või investeerimisühingu kontrollifunktsioonidega või oluliste äriüksustega;

c) töötajad, kes said eelmisel majandusaastal suurt töötasu, kui täidetud on järgmised tingimused:

i) töötaja töötasu on 500 000 eurot või rohkem ning see on võrdne punktis a osutatud krediidiasutuse või investeerimisühingu juhtorgani ja kõrgema juhtkonna liikmete keskmise töötasuga või sellest suurem;

ii) töötaja töötab olulises äriüksuses ja tema kutsealane tegevus mõjutab märkimisväärselt asjaomase äriüksuse riskiprofiili.“

27) Artiklit 94 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punkti l alapunkt i asendatakse järgmisega:

„i) aktsiad või, olenevalt asjaomase krediidiasutuse või investeerimisühingu õiguslikust vormist, samaväärsed osalused; või aktsiatega seotud instrumendid või, olenevalt asjaomase krediidiasutuse või investeerimisühingu õiguslikust vormist, samaväärsed mitterahalised instrumendid;“

ii) punkt m asendatakse järgmisega:

„m) oluline osa, ja igal juhul vähemalt 40 % töö muutuvtasu komponendist, lükatakse edasi ajavahemiku võrra, mis on vähemalt neli kuni viis aastat ja viidud nõuetekohaselt kooskõlla äriühingu laadi ja riskidega ning kõnealuse töötaja tegevusega. Oma suuruse, sisemise korralduse ning oma tegevuse laadi, ulatuse ja keerukuse tõttu oluliste krediidiasutuste ja investeerimisühingute juhtorgani ja kõrgema juhtkonna liikmete puhul peaks edasilükkamise periood olema vähemalt viis aastat.

Edasilükkamiskriteeriumide alusel väljamakstavaid töötasusid ei saada enne kui proportsionaalselt makstavaid töötasusid. Juhul kui töö muutuvtasu komponent on eriti suur, lükatakse edasi vähemalt 60 % summast. Edasilükkamise pikkus kehtestatakse vastavalt majandustsüklile, äri olemusele, selle riskidele ning kõnealuse töötaja tegevusele;“

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada instrumentide liike, mis täidavad lõike 1 punkti l alapunktis ii sätestatud tingimusi.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. märtsiks 2014.

Selleks et teha kindlaks töötajad, kelle ametialane tegevus mõjutab oluliselt krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiili, nagu on osutatud artikli 92 lõikes 3, töötab Euroopa Pangandusjärelevalve välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse:

a) juhtimisvastutus ja kontrollifunktsioonid;

b) oluline äriüksus ja märkimisväärne mõju asjaomase äriüksuse riskiprofiilile ning

c) muud töötajate kategooriad, kellele ei ole artikli 92 lõikes 3 sõnaselgelt osutatud ja kelle ametialane tegevus mõjutab krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiili nimetatud lõikes osutatud töötajate kategooriate tegevusega võrreldaval määral.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt … [kuus kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus võtta käesoleva direktiivi täiendamiseks vastu käesolevas lõikes osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.“;

c) lisatakse järgmised lõiked:

„3. Erandina lõikest 1 ei kohaldata kõnealuse lõike punktides l ja m ning punkti o teises lõigus sätestatud nõudeid järgmiste suhtes:

a) krediidiasutus või investeerimisühing, mis ei ole määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 146 määratletud suur krediidiasutus või investeerimisühing ning mille varade väärtus on keskmisel ja individuaalsel alusel kooskõlas käesoleva direktiiviga ja määrusega (EL) nr 575/2013 jooksvale majandusaastale eelnenud nelja aasta jooksul vähem kui 5 miljardit eurot;

b) töötaja, kelle aastane muutuvtasu ei ületa 50 000 eurot ega ole suurem kui üks kolmandik selle töötaja aastasest kogutöötasust.

4. Erandina lõike 3 punktist a võib liikmesriik selles osutatud ülempiiri vähendada või suurendada, tingimusel et:

   a) krediidiasutus või investeerimisühing, kelle puhul liikmesriik käesolevat sätet kasutab, ei ole määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 146 määratletud suur krediidiasutus või investeerimisühing ning et ülempiiri suurendamise korral:

      i) vastab krediidiasutus või investeerimisühing määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 145 alapunktides c, d ja e sätestatud kriteeriumidele ning

      ii) ülempiir ei ületa 15 miljardit eurot;

   b) on asjakohane ülempiiri kooskõlas käesoleva lõikega muuta, võttes arvesse krediidiasutuse või investeerimisühingu tegevuse laadi, ulatust ja keerukust, selle sisemist korraldust või asjakohasel juhul selle konsolideerimisgrupi tunnuseid, kuhu ta kuulub.

5. Erandina lõike 3 punktist b võib liikmesriik otsustada, et töötajate suhtes, kellel on õigus aastasele muutuvtasule, mis on väiksem kui nimetatud punktis osutatud ülempiir ja osakaal, ei kohaldata selles punktis sätestatud erandit siseriikliku turu tasustamistavadega seotud eripärade või asjaomaste töötajate tööülesannete ja tööprofiili tõttu.

6. Komisjon vaatab hiljemalt … [neli aastat pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva] tihedas koostöös Euroopa Pangandusjärelevalvega läbi lõigete 3–5 kohaldamise ja koostab selle kohta aruande, mille esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule koos seadusandliku akti ettepanekuga, kui see on asjakohane.

7. Euroopa Pangandusjärelevalve annab kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, millega hõlbustatakse lõigete 3–5 rakendamist ja tagatakse nende sidus kohaldamine.“

28) Artiklit 97 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 punkt b jäetakse välja;

b) lõikes 4 lisatakse järgmine lõik:

„Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud läbivaatamise ja hindamise tegemisel kohaldavad pädevad asutused proportsionaalsuse põhimõtet kooskõlas artikli 143 lõike 1 punkti c kohaselt avaldatud kriteeriumidega.“;

c) lisatakse järgmine lõige:

„4a. Pädevad asutused võivad töötada välja kohandatud metoodika käesoleva artikli lõikes 1 osutatud läbivaatamise ja hindamise kohaldamiseks, et võtta arvesse sarnase riskiprofiiliga, näiteks sarnaste ärimudelite või sarnase riskipositsioonide geograafilise paiknemisega krediidiasutusi ja investeerimisühinguid. Sellised kohandatud metoodikad võivad hõlmata riskipõhiseid võrdlusaluseid ja kvantitatiivseid näitajaid, võimaldavad võtta nõuetekohaselt arvesse konkreetseid riske, millega iga krediidiasutus või investeerimisühing võib kokku puutuda, ning ei mõjuta kooskõlas artikliga 104 võetavate meetmete krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhist laadi.

Kui pädevad asutused kasutavad käesoleva lõike alusel selliseid kohandatud metoodikaid, teatavad nad sellest Euroopa Pangandusjärelevalvele. Euroopa Pangandusjärelevalve jälgib järelevalvetavasid ja annab kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, et täpsustada, kuidas sarnaseid riskiprofiile käesoleva lõike kohaldamisel hinnatakse, ning et tagada sarnastele krediidiasutustele ja investeerimisühingutele kohandatud metoodikate sidus ja proportsionaalne kohaldamine kogu liidus.“;

d) lisatakse järgmine lõige:

„6. Kui pädevatel asutustel tekib läbivaatamise, eelkõige krediidiasutuse või investeerimisühingu juhtimise korralduse, ärimudeli või tegevuse hindamise käigus põhjendatud kahtlus, et seoses kõnealuse krediidiasutuse või investeerimisühinguga on toimunud või toimub rahapesu või terrorismi rahastamine või on tehtud vastav katse või on selleks olemas suurenenud risk, teavitab pädev asutus sellest viivitamata Euroopa Pangandusjärelevalvet ning krediidiasutuse või investeerimisühingu üle kooskõlas direktiiviga (EL) 2015/849 järelevalvet teostavat ning kõnealuse direktiivi sätete järgimise tagamiseks pädevat asutust või organit. Rahapesu või terrorismi rahastamise võimaliku suurenenud riski korral teevad pädev asutus ning krediidiasutuse või investeerimisühingu üle kooskõlas direktiiviga (EL) 2015/849 järelevalvet teostav ja kõnealuse direktiivi sätete järgimise tagamiseks pädev asutus või organ omavahel koostööd ning teavitavad oma ühisest hinnangust viivitamata Euroopa Pangandusjärelevalvet. Pädev asutus võtab vajaduse korral meetmeid kooskõlas käesoleva direktiiviga.“

29) Artiklit 98 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 punkt j jäetakse välja;

b) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Pädevate asutuste korraldatav läbivaatamine ja hindamine hõlmab krediidiasutuste ja investeerimisühingute kauplemisportfellivälisest tegevusest tulenevale intressiriskile avatuse läbivaatamist ja hindamist.

Järelevalvevolitusi teostatakse vähemalt järgmistel juhtudel:

a) kui krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendite majanduslik väärtus, nagu on osutatud artikli 84 lõikes 1, langeb rohkem kui 15 % tema esimese taseme omavahenditest, tingituna intressimäärade järsust ja ootamatust muutusest, nagu on määratletud intressimäärade suhtes kohaldatava kuue järelevalvealase šokistsenaariumi seast vähemalt ühes stsenaariumis;

b) kui krediidiasutuse või investeerimisühingu netointressitulu, nagu on osutatud artikli 84 lõikes 1, väheneb märkimisväärselt tingituna intressimäärade järsust ja ootamatust muutusest, nagu on määratletud intressimäärade suhtes kohaldatava kahe järelevalvealase šokistsenaariumi seast vähemalt ühes stsenaariumis.

Olenemata teisest lõigust ei ole pädevatel asutustel kohustust järelevalvevolitusi teostada, kui nad käesolevas lõikes osutatud läbivaatamise ja hindamise alusel leiavad, et krediidiasutus või investeerimisühing juhib kauplemisportfellivälisest tegevusest tulenevat intressiriski piisavalt ega ole kõnealusele riskile ülemäära avatud.

Käesoleva lõike kohaldamisel tähendab mõiste „järelevalvevolitused“ artikli 104 lõikes 1 osutatud volitusi või volitusi täpsustada muid modelleerimise ja parameetrite eeldusi kui need, mille on kindlaks määranud Euroopa Pangandusjärelevalve vastavalt käesoleva artikli lõike 5a punktile b ning mida krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad võtma arvesse oma omavahendite majandusliku väärtuse arvutamisel artikli 84 lõike 1 alusel.“;

c) lisatakse järgmine lõige:

„5a. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada lõike 5 kohaldamisel järgmist:

a) lõike 5 teise lõigu punktis a osutatud kuus järelevalvealast šokistsenaariumi ja lõike 5 teise lõigu punktis b osutatud kaks järelevalvealast šokistsenaariumi, mida kohaldatakse iga valuuta intressimäärade suhtes;

b) rahvusvaheliselt kokku lepitud usaldatavusstandardeid silmas pidades, ühised modelleerimise ja parameetrite eeldused (välja arvatud käitumuslikud eeldused), mida krediidiasutused ja investeerimisühingud võtavad arvesse lõike 5 teise lõigu punktis a osutatud omavahendite majandusliku väärtuse arvutamisel ning mis piirduvad alljärgnevaga:

i) krediidiasutuse või investeerimisühingu omakapitali käsitlus;

ii) krediidiasutuse või investeerimisühingu varadest, kohustustest ja bilansivälistest kirjetest tulenevate intressimääratundlike rahavoogude arvestamine, koosseis ja diskonteerimine, sealhulgas kaubanduslike marginaalide ja muude riskimarginaalikomponentide käsitlus;

iii) dünaamiliste või staatiliste bilansimudelite kasutamine ning sellest tulenev amortiseeritud ja tähtajale lähenevate riskipositsioonide käsitlus;

c) rahvusvaheliselt kokkulepitud standardeid silmas pidades ühised modelleerimise ja parameetrite eeldused (välja arvatud käitumuslikud eeldused), mida krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad võtma arvesse lõike 5 teise lõigu punktis b osutatud netointressitulu arvutustes ning mis piirduvad alljärgnevaga:

i) krediidiasutuse või investeerimisühingu varadest, kohustustest ja bilansivälistest kirjetest tulenevate intressimääratundlike rahavoogude arvestamine ja koosseis, sealhulgas kaubanduslike marginaalide ja muude riskimarginaalikomponentide käsitlus;

ii) dünaamiliste või staatiliste bilansimudelite kasutamine ning sellest tulenev amortiseeritud ja tähtajale lähenevate riskipositsioonide käsitlus;

iii) periood, mille jooksul tulevast netointressitulu mõõdetakse;

d) millal on tegemist lõike 5 teise lõigu punktis b osutatud „märkimisväärse vähenemisega“.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt … [üks aasta pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus võtta käesoleva direktiivi täiendamiseks vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.“;

d) lisatakse järgmine lõige:

„8. Euroopa Pangandusjärelevalve hindab pädevate asutuste tehtavasse läbivaatamisse ja hindamisse võimalikku keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide lisamist.

Esimese lõigu kohaldamisel hõlmab Euroopa Pangandusjärelevalve hindamine vähemalt järgmist:

a) keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide, sealhulgas füüsiliste riskide ja üleminekuriskide ühtse määratluse väljatöötamine; viimati nimetatud koosnevad riskidest, mis on seotud vara väärtuse vähenemisega regulatiivsete muudatuste tõttu;

b) selliste asjakohaste kvalitatiivsete ja kvantitatiivsete kriteeriumide väljatöötamine, mille abil hinnata keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide mõju krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsstabiilsusele lühikeses, keskmises ja pikas perspektiivis; need kriteeriumid hõlmavad stressitestimise protsesse ja stsenaariumide analüüse, et hinnata keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide mõju erineva raskusastmega stsenaariumide korral;

c) krediidiasutuste ja investeerimisühingute poolt keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide tuvastamiseks, hindamiseks ja ohjamiseks rakendatavad korrad, protsessid, mehhanismid ja strateegiad;

d) analüüsimeetodid ja -vahendid, et hinnata keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide mõju krediidiasutuste ja investeerimisühingute laenu- ja finantsvahendustegevusele.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab tuvastatud asjaolude kohta komisjonile, Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande hiljemalt … [kaks aastat pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva].

Selle aruande tulemuste põhjal võib Euroopa Pangandusjärelevalve asjakohasel juhul anda kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide ühetaolise lisamise kohta pädevate asutuste teostatavasse järelevalvealasesse läbivaatamis- ja hindamisprotsessi.“

30) Artikli 99 lõike 2 punkt b jäetakse välja.

31) Artikkel 103 jäetakse välja.

32) Artiklit 104 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Käesoleva direktiivi artikli 97, artikli 98 lõigete 4 ja 5, artikli 101 lõike 4 ja artikli 102 ning määruse (EL) nr 575/2013 kohaldamisel on pädevatel asutustel vähemalt järgmised volitused:

a) õigus nõuda käesoleva direktiivi artiklis 104a sätestatud tingimustel krediidiasutuselt ja investeerimisühingult täiendavaid omavahendeid lisaks määruses (EL) nr 575/2013 nõutule;

b) õigus nõuda kooskõlas artiklitega 73 ja 74 rakendatud korra, protsesside, mehhanismide ja strateegiate tugevdamist;

c) õigus nõuda, et krediidiasutused ja investeerimisühingud esitaksid kava käesolevast direktiivist ja määrusest (EL) nr 575/2013 tulenevatele järelevalvealastele nõuetele vastavuse taastamiseks ja kehtestaksid tähtaja selle rakendamiseks ning teeksid kavasse parandused seoses kava ulatuse ja tähtajaga;

d) õigus nõuda, et krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldaksid konkreetset eraldiste moodustamise korda või varade käsitlemist tulenevalt omavahenditele esitatavatest nõuetest;

e) õigus piirata krediidiasutuste ja investeerimisühingute majandustegevust, operatsioone või võrgustikku või nõuda sellise tegevuse lõpetamist, mis ülemääraselt ohustab asjaomase krediidiasutuse või investeerimisühingu usaldusväärsust;

f) õigus nõuda krediidiasutuste ja investeerimisühingute tegevuse, toodete ja süsteemidega seonduvate riskide vähendamist, sealhulgas edasiantud tegevuses;

g) õigus nõuda, et krediidiasutused ja investeerimisühingud piiraksid muutuvtasu osakaalu kogu puhastulus, juhul kui see muutuvtasu ei ole kooskõlas tugeva kapitalibaasi säilitamisega;

h) õigus nõuda, et krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutaksid puhaskasumit omavahendite tugevdamiseks;

i) õigus piirata või keelata asjaomase krediidiasutuse või investeerimisühingu väljamaksed või intressimaksed aktsionäridele, osanikele või täiendavate esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide omanikele, kui keelustamine ei too kaasa krediidiasutuse või investeerimisühingu makseviivitust;

j) õigus kehtestada täiendava või sagedasema aruandluse nõuded, sealhulgas aruandlus omavahendite, likviidsuse ja finantsvõimenduse kohta;

k) õigus kohaldada konkreetseid likviidsusnõudeid, sealhulgas õigus piirata varade ja kohustuste lõpptähtaegade lahknevust;

l) õigus nõuda täiendavat avalikustamist.

2. Lõike 1 punkti j kohaldamisel võivad pädevad asutused kehtestada täiendava või sagedasema aruandluse nõuded krediidiasutustele ja investeerimisühingutele üksnes siis, kui asjaomane nõue on asjakohane ja proportsionaalne eesmärgiga, mille jaoks teavet küsitakse, ja kui nõutav teave ei ole dubleeriv.

Artiklite 97–102 kohaldamisel loetakse igasugust lisateavet, mida võidakse krediidiasutustelt ja investeerimisühingutelt nõuda, dubleerivaks, kui sama või sisuliselt sama teavet on pädevale asutusele mõnel muul viisil juba esitatud või mida võidakse pädevale asutusele esitada.

Pädev asutus ei nõua krediidiasutuselt või investeerimisühingult aruandluses lisateabe esitamist, kui ta on selle teabe varasemalt saanud erinevas vormingus või erineva täpsusega ning kui sellisest erinevast vormingust või täpsusest hoolimata saab pädev asutus tuletada teabe, millel on samaväärne kvaliteet ja usaldusväärsus kui teabel, mille oleks saanud tuletada muul viisil aruandluses esitatud lisateabe põhjal.“;

b) lõige 3 jäetakse välja.

33) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 104a

Täiendavate omavahendite nõue

1. Pädevad asutused kohaldavad artikli 104 lõike 1 punktis a osutatud täiendavate omavahendite nõuet siis, kui nad on artiklite 97 ja 101 kohaste läbivaatamistega tuvastanud, et konkreetne krediidiasutus või investeerimisühing on ühes järgmistest olukordadest:

   a) krediidiasutus või investeerimisühing on avatud riskidele või riskielementidele, mis ei ole hõlmatud või piisavalt hõlmatud, nagu on määratletud käesoleva artikli lõikes 2, määruse (EL) nr 575/2013 III, IV ja VII osas ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/2402* 2. peatükis sätestatud omavahendite nõuetega;

   b) krediidiasutus või investeerimisühing ei vasta käesoleva direktiivi artiklites 73 ja 74 või määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 393 sätestatud nõuetele ning on vähetõenäoline, et muud järelevalvemeetmed oleksid piisavad tagamaks, et kõnealuseid nõudeid saab mõistliku aja jooksul täita;

c) artikli 98 lõikes 4 osutatud kohandusi ei loeta piisavaks, et võimaldada krediidiasutusel või investeerimisühingul normaalsete turutingimuste korral müüa või maandada oma riskipositsioone lühikese aja jooksul ilma olulist kahju kandmata;

d) artikli 101 lõike 4 kohasel hindamisel ilmneb, et lubatud meetodi kasutamise nõuetele mittevastavus toob tõenäoliselt kaasa ebapiisavad omavahendite nõuded;

e) krediidiasutus või investeerimisühing ei suuda korduvalt saavutada või säilitada täiendavate omavahendite piisavat taset, et täita kooskõlas artikli 104b lõikega 3 antud suunis;

f) krediidiasutuse või investeerimisühingu muu konkreetne olukord, mis pädeva asutuse arvates põhjustab olulisi järelevalveprobleeme.

Pädevad asutused kohaldavad artikli 104 lõike 1 punktis a osutatud täiendavate omavahendite nõudeid ainult selleks, et katta krediidiasutuste või investeerimisühingute riskid, mis tulenevad nende tegevusest, sealhulgas riskid, mis kajastavad teatavate majandus- või turuarengute mõju konkreetse krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiilile.

2. Käesoleva artikli lõike 1 punkti a kohaldamisel loetakse riske või riskielemente sellisteks, mis ei ole määruse (EL) nr 575/2013 III, IV ja VII osas ja määruse (EL) 2017/2402 2. peatükis sätestatud omavahendite nõuetega üldse või piisavalt hõlmatud, üksnes siis, kui pädev asutus käesoleva direktiivi artikli 73 esimese lõigu kohaselt krediidiasutuste ja investeerimisühingute korraldatud hindamisele järgnenud järelevalvelist hindamist arvesse võttes leiab, et piisavaks peetud kapitali kogusumma, liigid ja koosseis ületavad määruse (EL) nr 575/2013 III, IV ja VII osa ja määruse (EL) 2017/2402 2. peatükis sätestatud krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendite nõudeid.

Esimese lõigu kohaldamisel hindavad pädevad asutused konkreetse krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiili arvesse võttes riske, millele asjaomane krediidiasutus või investeerimisühing on avatud, sealhulgas:

a) krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhiseid riske või selliste riskide elemente, mis on määruse (EL) nr 575/2013 III, IV ja VII osas ja määruse (EL) 2017/2402 2. peatükis sätestatud omavahendite nõuete kohaldamisalast sõnaselgelt välja arvatud või mida seal ei ole sõnaselgelt käsitletud;

b) krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhiseid riske või selliste riskide elemente, mida tõenäoliselt alahinnatakse, olenemata vastavusest määruse (EL) nr 575/2013 III, IV ja VII osas ja määruse (EL) 2017/2402 2. peatükis sätestatud kohaldatavatele nõuetele.

Niivõrd, kuivõrd riskide või riskielementide suhtes kohaldatakse üleminekukorda või käesolevas direktiivis või määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud ajutiselt kohaldatavaid varasemalt kehtinud nõudeid, ei peeta neid riskideks või selliste riskide elementideks, mida tõenäoliselt alahinnatakse, olenemata vastavusest määruse (EL) nr 575/2013 III, IV ja VII osas ja määruse (EL) 2017/2402 2. peatükis sätestatud kohaldatavatele nõuetele.

Esimese lõigu kohaldamisel katab piisavaks peetav kapital kõik riskid või riskide elemendid, mis on käesoleva lõike teises lõigus sätestatud hindamise kohaselt tuvastatud olulistena ning mis ei ole hõlmatud või piisavalt hõlmatud määruse (EL) nr 575/2013 III, IV ja VII osas ja määruse (EL) 2017/2402 2. peatükis sätestatud omavahendite nõuetega.

Kauplemisportfellivälisest tegevusest tulenevat intressiriski võib lugeda oluliseks vähemalt artikli 98 lõikes 5 osutatud juhtudel, välja arvatud juhul, kui pädevad asutused jõuavad läbivaatamise ja hindamise käigus järeldusele, et krediidiasutus või investeerimisühing juhib kauplemisportfellivälisest tegevusest tulenevat intressiriski asjakohaselt ega ole kõnealusele riskile ülemäära avatud.

3. Kui nõutakse täiendavaid omavahendeid, et käsitleda muid riske kui määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktiga d piisavalt hõlmamata ülemäärase finantsvõimenduse risk, määravad pädevad asutused kindlaks käesoleva artikli lõike 1 punkti a kohaselt nõutava täiendavate omavahendite taseme, milleks on käesoleva artikli lõike 2 kohaselt piisavaks loetava kapitali ning määruse (EL) nr 575/2013 III ja IV osas ja määruse (EL) 2017/2402 2. peatükis sätestatud asjakohaste omavahendite nõuete vahe.

   Kui nõutakse täiendavaid omavahendeid, et käsitleda määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktiga d piisavalt hõlmamata ülemäärase finantsvõimendusega seotud riski, määravad pädevad asutused kindlaks käesoleva artikli lõike 1 punkti a kohaselt nõutava täiendavate omavahendite taseme, milleks on käesoleva artikli lõike 2 kohaselt piisavaks loetava kapitali ning määruse (EL) nr 575/2013 III ja VII osas sätestatud asjakohaste omavahendite nõuete vahe.

4. Krediidiasutus või investeerimisühing täidab artikli 104 lõike 1 punkti a kohaselt pädeva asutuse poolt kehtestatud täiendavate omavahendite nõude omavahenditega, mis vastavad järgmistele tingimustele:

   a) vähemalt kolm neljandikku täiendavate omavahendite nõudest täidetakse esimese taseme omavahenditega;

b) vähemalt kolm neljandikku punktis a osutatud esimese taseme omavahenditest moodustavad esimese taseme põhiomavahendid.

Erandina esimesest lõigust võivad pädevad asutused nõuda, et krediidiasutus või investeerimisühing täidaks oma täiendavate omavahendite nõude suurema osaga esimese taseme omavahenditest või esimese taseme põhiomavahenditest, kui see on vajalik ja võttes arvesse asjaomase krediidiasutuse või investeerimisühingu konkreetset olukorda.

Pädevate asutuste poolt muude riskide kui ülemäärase finantsvõimenduse riski käsitlemiseks kehtestatud, käesoleva direktiivi artikli 104 lõike 1 punktis a osutatud täiendavate omavahendite nõude täitmiseks kasutatud omavahendeid ei kasutata ühegi järgmise nõude täitmiseks:

a) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktides a, b ja c sätestatud omavahendite nõuded;

b) kombineeritud puhvri nõue;

c) käesoleva direktiivi artikli 104b lõikes 3 osutatud täiendavate omavahendite suunis, kui kõnealune suunis käsitleb muid riske kui ülemäärase finantsvõimenduse risk.

Pädevate asutuste poolt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktiga d piisavalt hõlmamata ülemäärase finantsvõimendusega seotud riski käsitlemiseks kehtestatud, käesoleva direktiivi artikli 104 lõike 1 punktis a osutatud täiendavate omavahendite nõude täitmiseks kasutatud omavahendeid ei kasutata ühegi järgmise nõude täitmiseks:

a) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis d sätestatud omavahendite nõue;

b) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikes 1a osutatud finantsvõimenduse määra puhvri nõue;

c) käesoleva direktiivi artikli 104b lõikes 3 osutatud täiendavate omavahendite suunis, kui kõnealune suunis käsitleb ülemäärase finantsvõimenduse riske.

5. Pädev asutus põhjendab artikli 104 lõike 1 punkti a kohaselt täiendavate omavahendite nõude kehtestamise otsust igale krediidiasutusele või investeerimisühingule piisavas ulatuses kirjalikult, esitades vähemalt käesoleva artikli lõigetes 1–4 osutatud elementide hindamise täieliku ülevaate. Käesoleva artikli lõike 1 punktis e sätestatud juhul hõlmab põhjendus konkreetsete põhjuste nimetamist, miks täiendavate omavahendite suunise rakendamist ei peeta enam piisavaks.

Artikkel 104b

Täiendavate omavahendite suunis

1. Kooskõlas artiklis 73 osutatud strateegiate ja protsessidega kehtestavad krediidiasutused ja investeerimisühingud oma sisemise kapitali omavahendite asjakohasel tasemel, mis on piisav, et katta kõik riskid, millele krediidiasutus või investeerimisühing on avatud, ning tagada, et krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahenditest saab kompenseerida stressistsenaariumitest tuleneva võimaliku kahju, sealhulgas artiklis 100 osutatud järelevalvealase stressitestimise käigus väljaselgitatud kahju.

2. Pädevad asutused vaatavad iga krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt käesoleva artikli lõike 1 kohaselt kehtestatud sisemise kapitali taseme korrapäraselt läbi osana artiklite 97 ja 101 kohastest läbivaatamistest ja hindamistest, sealhulgas võttes arvesse artiklis 100 osutatud stressitestide tulemusi.

   Sellise läbivaatamise alusel määravad pädevad asutused iga krediidiasutuse ja investeerimisühingu puhul kindlaks omavahendite üldise taseme, mida nad peavad piisavaks.

3. Pädevad asutused edastavad oma täiendavate omavahendite alase suunise krediidiasutustele ja investeerimisühingutele.

Täiendavate omavahendite alane suunis käsitleb omavahendeid, mis ületavad vastavalt kas määruse (EL) nr 575/2013 III, IV ja VII osaga, määruse (EL) 2017/2402 2. peatükiga, käesoleva direktiivi artikli 104 lõike 1 punktiga a ja artikli 128 punktiga 6 või määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikega 1a nõutud omavahendite asjakohast summat, mida on vaja pädevate asutuste poolt vastavalt käesoleva artikli lõikele 2 piisavaks peetava omavahendite üldise taseme saavutamiseks.

4. Pädevate asutuste käesoleva artikli lõike 3 kohane suunis täiendavate omavahendite kohta on krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhine. Suunis võib hõlmata artikli 104 lõike 1 punkti a kohaselt kehtestatud täiendavate omavahendite nõuetega käsitletavaid riske ainult niivõrd, kuivõrd see hõlmab nende riskide aspekte, mis ei ole kõnealuste nõuetega juba hõlmatud.

5. Muude riskide kui ülemäärase finantsvõimenduse riski käsitlemiseks kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3 esitatud täiendavate omavahendite suunise täitmiseks kasutatud omavahendeid ei kasutata ühegi järgmise nõude täitmiseks:

   a) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktides a, b ja c sätestatud omavahendite nõuded;

b) pädevate asutuste poolt muude riskide kui ülemäärase finantsvõimenduse riski käsitlemiseks kehtestatud, käesoleva direktiivi artiklis 104a osutatud nõue ja kombineeritud puhvri nõue.

Ülemäärase finantsvõimenduse riski käsitlemiseks käesoleva kooskõlas artikli lõikega 3 esitatud täiendavate omavahendite suunise täitmiseks kasutatud omavahendeid ei kasutata selleks, et täita määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis d sätestatud omavahendite nõuet, ülemäärase finantsvõimenduse riski käsitlemiseks pädevate asutuste poolt kehtestatud, käesoleva direktiivi artiklis 104a sätestatud nõuet ja määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikes 1a osutatud finantsvõimenduse määra puhvri nõuet.

6. Kui krediidiasutus või investeerimisühing täidab määruse (EL) nr 575/2013 III, IV ja VII osas ja määruse (EL) nr 2017/2402 2. peatükis sätestatud asjakohaseid omavahendite nõudeid, käesoleva direktiivi artikli 104 lõike 1 punktis a osutatud asjakohast täiendavate omavahendite nõuet ja, kui see on kohaldatav, määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikes 1a osutatud kombineeritud puhvri nõuet või finantsvõimenduse määra puhvri nõuet, ei too käesoleva artikli lõikes 3 osutatud suunise täitmata jätmine kaasa käesoleva direktiivi artiklis 141 või artiklis 141b osutatud piirangute kehtestamist.

Artikkel 104c

Koostöö kriisilahendusasutustega

Pädevad asutused teavitavad asjaomaseid kriisilahendusasutusi krediidiasutustele ja investeerimisühingutele artikli 104 lõike 1 punkti a kohaselt kehtestatud täiendavate omavahendite nõudest ning artikli 104b lõike 3 kohasest täiendavate omavahendite alasest suunisest krediidiasutustele ja investeerimisühingutele.

---

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2402, millega kehtestatakse väärtpaberistamise üldnormid ning luuakse lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpaberistamise erinormid ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ, 2009/138/EÜ ja 2011/61/EL ning määrusi (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 347, 28.12.2017, lk 35).“

34) Artikli 105 punkt d jäetakse välja.

35) Artikli 108 lõige 3 jäetakse välja.

36) Artiklit 109 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Pädevad asutused nõuavad, et käesoleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluvad emaettevõtjad ja tütarettevõtjad täidaksid käesoleva peatüki II jaos sätestatud kohustusi konsolideeritud või allkonsolideeritud alusel, et tagada käesoleva peatüki II jaos nõutavate kordade, protsesside ja mehhanismide järjepidevus ja ühtsus ning suutlikkus esitada mis tahes andmeid ja teavet, mis on järelevalve eesmärgil vajalikud. Eelkõige tagavad nad, et emaettevõtjad ja tütarettevõtjad, kelle suhtes käesolevat direktiivi kohaldatakse, rakendavad nimetatud kordi, protsesse ja mehhanisme oma (sealhulgas offshore-finantskeskustes asutatud) tütarettevõtjates, kelle suhtes käesolevat direktiivi ei kohaldata. Nimetatud korrad, protsessid ja mehhanismid on järjepidevad ja ühtsed ning kõnealused tütarettevõtjad on võimelised esitama kõiki andmeid ja teavet, mis on järelevalve eesmärgil vajalikud. Tütarettevõtjad, kes ei kuulu käesoleva direktiivi kohaldamisalasse, peavad täitma oma sektoripõhiseid nõudeid individuaalselt.

3. Käesoleva peatüki II jaost tulenevaid kohustusi seoses tütarettevõtjatega, kes ei kuulu käesoleva direktiivi kohaldamisalasse, ei kohaldata, kui ELis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing suudab tõendada pädevatele asutustele, et II jao kohaldamine on ebaseaduslik selle kolmanda riigi seaduste kohaselt, kus tütarettevõtja on asutatud.“;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„4. Artiklites 92, 94 ja 95 sätestatud tasustamisnõudeid ei kohaldata konsolideeritud alusel ühegi järgmise suhtes:

a) liidus asutatud tütarettevõtjad, kui nende suhtes kohaldatakse konkreetseid tasustamisnõudeid kooskõlas liidu muude õigusaktidega;

b) kolmandas riigis asutatud tütarettevõtjad, kui nende suhtes kohaldataks konkreetseid tasustamisnõudeid kooskõlas liidu muude õigusaktidega, kui nad oleksid asutatud liidus.

5. Et hoida ära artiklite 92, 94 ja 95 sätetest kõrvalehoidmist, tagavad liikmesriigid erandina käesoleva artikli lõikest 4 artiklites 92, 94 ja 95 sätestatud nõuete kohaldamise nende tütarettevõtjate töötajate suhtes, kelle suhtes ei kohaldata käesolevat direktiivi individuaalselt, kui:

   a) tütarettevõtja on kas varahaldusettevõtja või direktiivi 2014/65/EL I lisa A osa punktides 2, 3, 4, 6 ja 7 loetletud investeerimisteenuseid osutav ettevõtja ning

   b) need töötajad on volitatud täitma ametialaseid ülesandeid, millel on otsene oluline mõju konsolideerimisgruppi kuuluvate krediidiasutuste ja investeerimisühingute riskiprofiilile või äritegevusele.

6. Olenemata käesoleva artikli lõigetest 4 ja 5 võivad liikmesriigid kohaldada artikleid 92, 94 ja 95 konsolideeritud alusel suurema hulga tütarettevõtjate ja nende töötajate suhtes.“

37) Artikkel 111 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 111

Konsolideeritud järelevalvet teostava asutuse määramine

1. Kui emaettevõtja on liikmesriigis või ELis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus, teostab konsolideeritud järelevalvet see pädev asutus, kes teostab selle liikmesriigis või ELis emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse üle järelevalvet individuaalselt.

   Kui emaettevõtja on liikmesriigis või ELis emaettevõtjana tegutsev investeerimisühing ning ükski selle tütarettevõtja ei ole krediidiasutus, teostab konsolideeritud järelevalvet see pädev asutus, kes teostab selle liikmesriigis või ELis emaettevõtjana tegutseva investeerimisühingu üle järelevalvet individuaalselt.

   Kui emaettevõtja on liikmesriigis või ELis emaettevõtjana tegutsev investeerimisühing ning vähemalt üks selle tütarettevõtjatest on krediidiasutus, teostab konsolideeritud järelevalvet krediidiasutuse pädev asutus või, mitme krediidiasutuse korral, suurima kogubilansi mahuga krediidiasutuse pädev asutus.

2. Kui krediidiasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja on liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja, liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, ELis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, teostab konsolideeritud järelevalvet pädev asutus, kes teostab selle krediidiasutuse või investeerimisühingu üle järelevalvet individuaalselt.

3. Kui kahel või rohkemal liidus tegevusloa saanud krediidiasutusel või investeerimisühingul on sama emaettevõtja, kes on liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja, liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, ELis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, teostab konsolideeritud järelevalvet:

   a) krediidiasutuse pädev asutus, kui konsolideerimisgrupis on ainult üks krediidiasutus;

   b) suurima kogubilansi mahuga krediidiasutuse pädev asutus, kui konsolideerimisgrupis on mitu krediidiasutust, või

   c) suurima kogubilansi mahuga investeerimisühingu pädev asutus, kui konsolideerimisgrupis ei ole ühtegi krediidiasutust.

4. Kui konsolideerimine on nõutav määruse (EL) nr 575/2013 artikli 18 lõike 3 või 6 alusel, teostab konsolideeritud järelevalvet suurima kogubilansi mahuga krediidiasutuse pädev asutus või, kui konsolideerimisgrupis ei ole ühtegi krediidiasutust, suurima kogubilansi mahuga investeerimisühingu pädev asutus.

5. Erandina lõike 1 kolmandast lõigust, lõike 3 punktist b ja lõikest 4, kui pädev asutus teostab järelevalvet individuaalselt konsolideerimisgrupis rohkem kui ühe krediidiasutuse üle, on konsolideeritud järelevalvet teostav asutus see pädev asutus, kes teostab järelevalvet individuaalselt konsolideerimisgrupis ühe või mitme krediidiasutuse üle, kui nende järelevalve alla kuuluvate krediidiasutuste kogubilansi summa on suurem kui nende krediidiasutuste oma, kelle üle teostab individuaalselt järelevalvet mis tahes muu pädev asutus.

   Erandina lõike 3 punktist c, kui pädev asutus teostab järelevalvet individuaalselt konsolideerimisgrupis rohkem kui ühe investeerimisühingu üle, on konsolideeritud järelevalvet teostav asutus see pädev asutus, kes teostab järelevalvet individuaalselt ühe või mitme investeerimisühingu üle, kelle kogubilanss kokku on konsolideerimisgrupis kõige suurem.

6. Teatavatel juhtudel võivad pädevad asutused ühisel kokkuleppel loobuda lõigetes 1, 3 ja 4 sätestatud kriteeriumidest ja määrata konsolideeritud järelevalvet teostama mõne muu pädeva asutuse, kui nendes lõigetes osutatud kriteeriumide kohaldamine ei oleks asjakohane, võttes arvesse asjaomaseid krediidiasutusi ja investeerimisühinguid ning nende tegevuse suhtelist olulisust asjaomastes liikmesriikides või vajadust tagada järelevalve jätkuvus konsolideeritud alusel sama pädeva asutuse poolt. Sellistel juhtudel on ELis emaettevõtjana tegutseval krediidiasutusel või investeerimisühingul, ELis emaettevõtjana tegutseval finantsvaldusettevõtjal, ELis emaettevõtjana tegutseval segafinantsvaldusettevõtjal või suurima kogubilansi mahuga krediidiasutusel või investeerimisühingul õigus ärakuulamisele enne, kui pädevad asutused võtavad vastu otsuse.

7. Pädevad asutused teavitavad viivitamata komisjoni ja Euroopa Pangandusjärelevalvet kõikidest kokkulepetest, mille suhtes kohaldatakse lõiget 6.“

38) Artikkel 113 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 113

Ühisotsused krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhiste usaldatavusnõuete kohta

1. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus ja ELis emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu või ELis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjate järelevalve eest vastutavad pädevad asutused teevad kõik endast oleneva, et jõuda ühise otsuseni järgmise suhtes:

   a) artiklite 73 ja 97 kohaldamine, et teha kindlaks krediidiasutuste ja investeerimisühingute konsolideerimisgrupi konsolideeritud omavahendite adekvaatsus seoses selle finantsseisundi ja riskiprofiiliga ning omavahendite nõutav tase artikli 104 lõike 1 punkti a kohaldamisel nii krediidiasutuste ja investeerimisühingute konsolideerimisgrupi iga üksuse suhtes kui ka konsolideeritud alusel;

   b) meetmed, millega käsitletakse olulisi küsimusi ja järeldusi seoses likviidsusjärelevalvega, sealhulgas seoses organisatsioonilise ülesehituse asjakohasuse ja riskide käsitlemisega vastavalt artiklile 86 ning seoses vajadusega krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhiste likviidsusnõuete järele vastavalt artiklile 105;

   c) iga täiendavate omavahendite alane suunis, nagu on osutatud artikli 104b lõikes 3.

2. Lõikes 1 osutatud ühisele otsusele jõutakse järgmiselt:

a) käesoleva artikli lõike 1 punkti a kohaldamisel nelja kuu jooksul pärast seda, kui konsolideeritud järelevalvet teostav asutus on artikli 104a kohaselt teistele asjaomastele pädevatele asutustele esitanud krediidiasutuste ja investeerimisühingute konsolideerimisgrupi riskihindamise aruande;

b) käesoleva artikli lõike 1 punkti b kohaldamisel nelja kuu jooksul pärast seda, kui konsolideeritud järelevalvet teostav asutus on esitanud aruande, mis sisaldab krediidiasutuste ja investeerimisühingute konsolideerimisgrupi likviidsusriskiprofiili hinnangut vastavalt artiklitele 86 ja 105;

c) käesoleva artikli lõike 1 punkti c kohaldamisel nelja kuu jooksul pärast seda, kui konsolideeritud järelevalvet teostav asutus on artikli 104b kohaselt esitanud krediidiasutuste ja investeerimisühingute konsolideerimisgrupi riskihindamise aruande.

Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud ühises otsuses võetakse nõuetekohaselt arvesse ka tütarettevõtjate riskihindamist, mille asjaomased pädevad asutused on teostanud artiklite 73, 97, 104a ja 104b kohaselt.

Lõike 1 punktides a ja b osutatud ühiseid otsuseid põhjendatakse igakülgselt ning need vormistatakse dokumentides, mille konsolideeritud järelevalvet teostav asutus edastab ELis emaettevõtjana tegutsevale krediidiasutusele või investeerimisühingule. Lahkarvamuse korral konsulteerib konsolideeritud järelevalvet teostav asutus mõne teise asjaomase pädeva asutuse taotlusel Euroopa Pangandusjärelevalvega. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus võib konsulteerida Euroopa Pangandusjärelevalvega omal algatusel.

3. Kui pädevad asutused ei jõua käesoleva artikli lõikes 2 osutatud tähtaja jooksul ühise otsuseni, võtab konsolideeritud järelevalvet teostav asutus pärast seda, kui ta on nõuetekohaselt kaalunud vastavate pädevate asutuste poolset tütarettevõtjate riskihindamist, vastu konsolideeritud alusel otsuse käesoleva direktiivi artiklite 73, 86 ja 97, artikli 104 lõike 1 punkti a, artikli 104b ja artikli 105 kohaldamise kohta. Kui mis tahes asjaomane pädev asutus on käesoleva artikli lõikes 2 osutatud perioodi lõpuks pöördunud kõnealuses küsimuses vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 Euroopa Pangandusjärelevalve poole, lükkab konsolideeritud järelevalvet teostav asutus oma otsuse tegemise edasi ja ootab ära otsuse, mille Euroopa Pangandusjärelevalve võib kõnealuse määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt teha, ning teeb seejärel oma otsuse kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega. Käesoleva artikli lõikes 2 osutatud ajavahemikke käsitatakse lepitusperioodidena määruse (EL) nr 1093/2010 tähenduses. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb otsuse ühe kuu jooksul alates tema poole pöördumisest. Küsimust ei suunata Euroopa Pangandusjärelevalvele pärast neljakuulise tähtaja möödumist ega pärast ühisele otsusele jõudmist.

ELis emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse tütarettevõtjate või ELis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjate järelevalve eest vastutavad asjaomased pädevad asutused teevad otsuse käesoleva direktiivi artiklite 73, 86 ja 97 ning artikli 104 lõike 1 punkti a, artikli 104b ja artikli 105 kohaldamise kohta individuaalsel või allkonsolideeritud alusel pärast seda, kui nad on nõuetekohaselt arvesse võtnud konsolideeritud järelevalvet teostava asutuse esitatud seisukohti ja reservatsioone. Kui mõni asjaomane pädev asutus on enne käesoleva artikli lõikes 2 osutatud tähtaja möödumist pöördunud kõnealuses küsimuses Euroopa Pangandusjärelevalve poole vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19, lükkavad pädevad asutused oma otsuse tegemise edasi ja ootavad ära otsuse, mille Euroopa Pangandusjärelevalve teeb kõnealuse määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt, ning teevad seejärel oma otsuse kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega. Käesoleva artikli lõikes 2 osutatud ajavahemikke käsitatakse lepitusperioodidena kõnealuse määruse tähenduses. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb otsuse ühe kuu jooksul alates tema poole pöördumisest. Küsimust ei suunata Euroopa Pangandusjärelevalvele pärast neljakuulise tähtaja möödumist ega pärast ühisele otsusele jõudmist.

Otsuseid põhjendatakse igakülgselt ning need vormistatakse eraldi dokumendis ning nendes võetakse arvesse riskihindamist ning muude pädevate asutuste seisukohti ja reservatsioone, mis esitati lõikes 2 osutatud tähtaja jooksul. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus edastab dokumendi kõigile asjaomastele pädevatele asutustele ja ELis emaettevõtjana tegutsevale krediidiasutusele või investeerimisühingule.

Kui konsulteeritakse Euroopa Pangandusjärelevalvega, kaaluvad kõik pädevad asutused tema nõuannet ning põhjendavad kõiki märkimisväärseid kõrvalekaldeid sellest.

4. Lõikes 1 osutatud ühiseid otsuseid ja lõikes 3 osutatud ühise otsuse puudumise korral pädevate asutuste tehtud otsuseid käsitatakse määravana ja neid kohaldavad pädevad asutused asjaomastes liikmesriikides.

Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud ühiseid otsuseid ja ühise otsuse puudumise korral kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3 tehtud otsust ajakohastatakse igal aastal või erandlike asjaolude korral juhul, kui ELis emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtjate või ELis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjate järelevalve eest vastutav pädev asutus esitab konsolideeritud järelevalvet teostavale asutusele kirjaliku ja täielikult põhjendatud taotluse ajakohastada otsust artikli 104 lõike 1 punkti a, artikli 104b ja artikli 105 kohaldamise kohta. Sellistel erandlikel asjaoludel võib ajakohastamise küsimuse lahendada konsolideeritud järelevalvet teostava asutuse ja taotluse esitanud pädeva asutuse vahel kahepoolselt.

5. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, et tagada ühetaolised tingimused käesolevas artiklis osutatud ühise otsuse tegemise menetluse kohaldamisel seoses artiklite 73, 86, 97, artikli 104 lõike 1 punkti a, artikli 104b ja artikli 105 kohaldamisega eesmärgiga hõlbustada ühiste otsuste tegemist.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab selle rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 1. juuliks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.“

39) Artiklisse 115 lisatakse järgmine lõige:

„3. Kui konsolideeritud järelevalvet teostav asutus ei ole ühtlasi pädev asutus liikmesriigis, kus kooskõlas artikliga 21a heakskiidu saanud finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja on asutatud, sõlmitakse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kooskõlastus- ja koostöökord ka selle liikmesriigi pädeva asutusega, kus on asutatud emaettevõtja.“

40) Artiklit 116 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmine lõige:

„1a. Selleks et hõlbustada käesoleva direktiivi artikli 112 lõikes 1, artikli 114 lõikes 1 ja artikli 115 lõikes 1 osutatud ülesannete täitmist, moodustab konsolideeritud järelevalvet teostav asutus järelevalvekolleegiumid ka juhul, kui kõigi ELis emaettevõtjana tegutsevate krediidiasutuste või investeerimisühingute, ELis emaettevõtjana tegutsevate finantsvaldusettevõtjate või ELis emaettevõtjana tegutsevate segafinantsvaldusettevõtjate piiriüleste tütarettevõtjate peakontorid asuvad kolmandas riigis, tingimusel et nende kolmandate riikide järelevalveasutuste suhtes kohaldatakse samasuguseid konfidentsiaalsusnõudeid, nagu on sätestatud käesoleva direktiivi 1. peatüki II jaos ning, kui see on asjakohane, direktiivi 2014/65/EL artiklites 76 ja 81.“;

b) lõikesse 6 lisatakse järgmine lõik:

„Selle liikmesriigi pädev asutus, kus on asutatud kooskõlas artikliga 21a heakskiidu saanud finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, võib osaleda asjaomase järelevalvekolleegiumi tegevuses.“

41) Artiklisse 117 lisatakse järgmised lõiked:

„5. Pädevad asutused, rahapesu andmebürood ja asutused, kellele on antud avalikes huvides ülesanne teostada direktiivi (EL) 2015/849 artikli 2 lõike 1 punktides 1 ja 2 loetletud kohustatud isikute üle järelevalvet seoses sellega, kas nad järgivad kõnealust direktiivi, teevad oma vastavate pädevuste piires tihedat koostööd ja annavad üksteisele asjakohast teavet oma vastavate ülesannete täitmiseks käesoleva direktiivi, määruse (EL) nr 575/2013 ja direktiivi (EL) 2015/849 alusel, tingimusel et selline koostöö ja teabevahetus ei kahjusta käimasolevat tõendite kogumist, uurimist või menetlust kooskõlas selle liikmesriigi kriminaal- või haldusõigusega, kus asub pädev asutus, rahapesu andmebüroo või asutus, kellele on antud avalikes huvides ülesanne teostada direktiivi (EL) 2015/849 artikli 2 lõike 1 punktides 1 ja 2 loetletud kohustatud isikute üle järelevalvet.

Euroopa Pangandusjärelevalve võib aidata pädevaid asutusi erimeelsuste korral seoses järelevalve koordineerimisega käesoleva artikli alusel omal algatusel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 19 lõike 1 teise lõiguga.

6. Euroopa Pangandusjärelevalve avaldab 1. jaanuariks 2020 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 suunised, milles täpsustatakse käesoleva artikli lõikes 5 osutatud asutuste vahelise koostöö ja teabevahetuse viisi, eelkõige seoses piiriüleste konsolideerimisgruppidega ja rahapesuvastaste sätete tõsise rikkumise kindlakstegemise kontekstis.“

42) Artikli 119 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui artiklis 21a ei ole sätestatud teisiti, võtavad liikmesriigid vastu mis tahes vajalikud meetmed, et võtta finantsvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad konsolideeritud järelevalve alla.“

43) Artikli 120 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui segafinantsvaldusettevõtja suhtes kohaldatakse eelkõige riskipõhise järelevalve alal käesoleva direktiivi ja direktiivi 2009/138/EÜ alusel samaväärseid sätteid, võib konsolideeritud järelevalvet teostav asutus, olles leppinud kokku kindlustussektoris konsolideerimisgrupi üle järelevalvet teostava asutusega, kohaldada selle segafinantsvaldusettevõtja suhtes üksnes direktiivi sätteid seoses kõige olulisema finantssektoriga, nagu on määratletud direktiivi 2002/87/EÜ artikli 3 lõikes 2.“

44) Artikli 125 lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„Kui käesoleva direktiivi artikli 111 alusel on asutus, kes teostab konsolideeritud järelevalvet konsolideerimisgrupi üle, kuhu kuulub emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, muu kui kooskõlas direktiivi 2002/87/EÜ artikliga 10 kindlaks määratud koordinaator, teevad konsolideeritud järelevalvet teostav asutus ja koordinaator koostööd käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 575/2013 kohaldamisel konsolideeritud alusel. Tõhusa koostöö hõlbustamiseks ja sisseseadmiseks näevad konsolideeritud järelevalvet teostav asutus ja koordinaator ette kirjaliku kooskõlastus- ja koostöökorra.“

45) Artikli 128 viimase lõigu ette lisatakse järgmised lõigud:

„Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei kasuta esimese taseme põhiomavahendeid, mida säilitatakse käesoleva artikli esimese lõigu punktis 6 osutatud kombineeritud puhvri, määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktides a, b ja c sätestatud nõuete, käesoleva direktiivi artikli 104a kohaselt muude riskide kui ülemäärase finantsvõimenduse riski käsitlemiseks kehtestatud täiendavate omavahendite nõuete ja käesoleva direktiivi artikli 104b lõike 3 alusel muude riskide kui ülemäärase finantsvõimenduse riski käsitlemiseks esitatud suunise täitmiseks.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei kasuta esimese taseme põhiomavahendeid, mida säilitatakse mõne oma kombineeritud puhvri nõude elemendi täitmiseks, et täita kombineeritud puhvri nõude muid kohaldatavaid elemente.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei kasuta esimese taseme põhiomavahendeid, mida säilitatakse käesoleva artikli esimese lõigu punktis 6 osutatud kombineeritud puhvri nõude täitmiseks, et täita määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 92a ja 92b ning direktiivi 2014/59/EL artiklites 45c ja 45d sätestatud nõuete riskipõhiseid komponente.“

46) Artiklid 129 ja 130 asendatakse järgmistega:

„Artikkel 129
Nõue säilitada kapitali säilitamise puhver

1. Liikmesriigid nõuavad, et krediidiasutused ja investeerimisühingud säilitaksid lisaks esimese taseme põhiomavahenditele, mida säilitatakse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktides a, b ja c sätestatud omavahendite nõuete täitmiseks, ka esimese taseme põhiomavahenditest koosneva kapitali säilitamise puhvri, mis võrdub 2,5 %-ga nende koguriskipositsioonist, mis arvutatakse kooskõlas kõnealuse määruse artikli 92 lõikega 3 individuaalselt ja konsolideeritud alusel, nagu on kohaldatav kooskõlas kõnealuse määruse I osa II jaotisega.

2. Erandina lõikest 1 võib liikmesriik vabastada väikesed ja keskmise suurusega investeerimisühingud lõikes 1 sätestatud nõuete täitmisest, kui selline erand ei ohusta asjaomase liikmesriigi finantssüsteemi stabiilsust.

Otsus esimeses lõigus osutatud erandi kohaldamise kohta peab olema igakülgselt põhjendatud, sisaldama selgitust, miks erand ei ohusta liikmesriigi finantssüsteemi stabiilsust, ning sisaldama nõuetest vabastatavate väikeste ja keskmise suurusega investeerimisühingute täpset määratlust.

Liikmesriigid, kes otsustavad esimeses lõigus osutatud erandit kohaldada, teatavad sellest Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu edastab teated viivitamata komisjonile, Euroopa Pangandusjärelevalvele ning asjaomaste liikmesriikide pädevatele ja määratud asutustele.

3. Lõike 2 kohaldamisel määravad liikmesriigid käesoleva artikli kohaldamise eest vastutava asutuse. Kõnealuseks asutuseks on pädev asutus või määratud asutus.

4. Lõike 2 kohaldamisel liigitatakse investeerimisühingud väikesteks ja keskmise suurusega investeerimisühinguteks vastavalt komisjoni soovitusele 2003/361/EÜ*.

5. Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei täida käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud nõuet täielikult, kohaldatakse tema suhtes artikli 141 lõigetes 2 ja 3 sätestatud väljamaksete piiranguid.

Artikkel 130

Nõue säilitada krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhine vastutsükliline kapitalipuhver

1. Liikmesriigid nõuavad, et krediidiasutused ja investeerimisühingud säilitaksid krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhise vastutsüklilise kapitalipuhvri, mis võrdub nende koguriskipositsiooniga, mis arvutatakse vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikele 3 ja korrutatakse vastutsükliliste puhvrite määrade kaalutud keskmisega, mis arvutatakse kooskõlas käesoleva direktiivi artikliga 140 individuaalselt ja konsolideeritud alusel, nagu on kohaldatav kooskõlas kõnealuse määruse I osa II jaotisega. Nimetatud puhver koosneb esimese taseme põhiomavahenditest.

2. Erandina lõikest 1 võib liikmesriik vabastada väikesed ja keskmise suurusega investeerimisühingud lõikes 1 sätestatud nõuete täitmisest, kui selline erand ei ohusta asjaomase liikmesriigi finantssüsteemi stabiilsust.

   Otsus esimeses lõigus osutatud erandi kohaldamise kohta peab olema igakülgselt põhjendatud, sisaldama selgitust, miks erand ei ohusta liikmesriigi finantssüsteemi stabiilsust, ning sisaldama nõuetest vabastatavate väikeste ja keskmise suurusega investeerimisühingute täpset määratlust.

Liikmesriigid, kes otsustavad esimeses lõigus osutatud erandit kohaldada, teatavad sellest Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu edastab teated viivitamata komisjonile, Euroopa Pangandusjärelevalvele ning asjaomaste liikmesriikide pädevatele ja määratud asutustele.

3. Lõike 2 kohaldamisel määravad liikmesriigid käesoleva artikli kohaldamise eest vastutava asutuse. Kõnealuseks asutuseks on pädev asutus või määratud asutus.

4. Lõike 2 kohaldamisel liigitatakse investeerimisühingud väikesteks ja keskmise suurusega investeerimisühinguteks vastavalt soovitusele 2003/361/EÜ.

5. Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei täida käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud nõuet täielikult, kohaldatakse tema suhtes artikli 141 lõigetes 2 ja 3 sätestatud väljamaksete piiranguid.

---

* Komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitus 2003/361/EÜ mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratluse kohta (ELT L 124, 20.5.2003, lk 36).“

47) Artiklit 131 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid määravad asutuse, kes vastutab selle eset, et määrata konsolideeritud alusel kindlaks globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad ning vastavalt kas individuaalselt, allkonsolideeritud või konsolideeritud alusel muud süsteemselt olulised ettevõtjad, kellele on antud nende jurisdiktsioonis tegevusluba. Kõnealuseks asutuseks on pädev asutus või määratud asutus. Liikmesriigid võivad määrata rohkem kui ühe asutuse.

Globaalne süsteemselt oluline ettevõtja on üks järgmistest:

a) konsolideerimisgrupp, mida juhib ELis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing, ELis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja; või

b) krediidiasutus või investeerimisühing, mis ei ole ELis emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu, ELis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja.

Muu süsteemselt oluline ettevõtja võib olla kas krediidiasutus või investeerimisühing või konsolideerimisgrupp, mida juhib ELis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing, ELis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing, liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate täiendav kindlaksmääramise metoodika põhineb järgmistel kategooriatel:

a) käesoleva artikli lõike 2 punktides a–d osutatud kategooriad;

b) konsolideerimisgrupi piiriülene tegevus, välja arvatud konsolideerimisgrupi tegevus osalevates liikmesriikides, nagu on osutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 806/2014* artiklis 4.

Igale kategooriale antakse võrdne kaal ning see koosneb mõõdetavatest näitajatest. Käesoleva lõike esimese lõigu punktis a osutatud kategooriate puhul kasutatakse samu näitajaid kui lõike 2 kohaselt kindlaksmääratud vastavad näitajad.

Täiendava kindlaksmääramise metoodikaga saadakse täiendav üldine punktisumma lõikes 1 osutatud iga hinnatud üksuse kohta ning selle põhjal võivad pädevad või määratud asutused võtta ühe lõike 10 punktis c osutatud meetmetest.

---

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).“;

c) lõike 3 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Euroopa Pangandusjärelevalve avaldab pärast Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga konsulteerimist hiljemalt 1. jaanuariks 2015 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 suunised kriteeriumide kohta, mille alusel määrata kindlaks käesoleva lõike kohaldamise tingimused seoses muude süsteemselt oluliste ettevõtjate hindamisega. Suunistes võetakse arvesse riigisiseste süsteemselt oluliste ettevõtjate rahvusvahelist raamistikku ning liidus ja liikmesriigis kehtivaid eripärasid.

Pärast Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga konsulteerimist esitab Euroopa Pangandusjärelevalve komisjonile 31. detsembriks 2020 aruande muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvri määrade ülesehituse ja kalibreerimise asjakohase metoodika kohta.“;

d) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Pädev asutus või määratud asutus võib nõuda igalt muult süsteemselt oluliselt ettevõtjalt vastavalt konsolideeritud või allkonsolideeritud alusel või individuaalselt muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvri hoidmist kuni 3 % ulatuses koguriskipositsioonist, mis arvutatakse vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikele 3, võttes arvesse muu süsteemselt olulise ettevõtja kindlaksmääramise kriteeriumeid. Nimetatud puhver koosneb esimese taseme põhiomavahenditest.“;

e) lisatakse järgmine lõige:

„5a. Kui komisjon annab selleks käesoleva lõike kolmandas lõigus osutatud loa, võib pädev asutus või määratud asutus nõuda igalt muult süsteemselt oluliselt ettevõtjalt vastavalt konsolideeritud või allkonsolideeritud alusel või individuaalselt muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvri hoidmist rohkem kui 3 % ulatuses koguriskipositsioonist, mis arvutatakse vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikele 3. Nimetatud puhver koosneb esimese taseme põhiomavahenditest.

Kuue nädala jooksul pärast käesoleva artikli lõikes 7 osutatud teate saamist esitab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu komisjonile arvamuse selle kohta, kas muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvrit peetakse asjakohaseks. Euroopa Pangandusjärelevalve võib samuti esitada komisjonile arvamuse puhvri kohta kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 34 lõikega 1.

Kolme kuu jooksul pärast Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu poolt lõikes 7 osutatud teate esitamist komisjonile võtab komisjon, võttes arvesse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja vajaduse korral Euroopa Pangandusjärelevalve hinnangut ning juhul, kui ta leiab, et muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvril ei ole ebaproportsionaalselt negatiivset mõju teiste liikmesriikide finantssüsteemidele tervikuna või osaliselt või liidu finantssüsteemile kui tervikule ja see ei kujuta endast ega tekita takistust siseturu nõuetekohasele toimimisele, vastu õigusakti, millega antakse pädevale asutusele või määratud asutusele luba kavandatud meede vastu võtta.“;

f) lõike 7 sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„7. Enne muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvri kehtestamist või taaskehtestamist teavitab pädev asutus või määratud asutus Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu üks kuu enne lõikes 5 osutatud otsuse avaldamist ja kolm kuud enne lõikes 5a osutatud pädeva asutuse või määratud asutuse otsuse avaldamist. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu edastab need teated viivitamata komisjonile, Euroopa Pangandusjärelevalvele ning asjaomaste liikmesriikide pädevatele ja määratud asutustele. Nendes teadetes sätestatakse üksikasjalikult:“;

g) lõige 8 asendatakse järgmisega:

„8. Ilma et see piiraks artikli 133 ja käesoleva artikli lõike 5 kohaldamist, siis juhul, kui muu süsteemselt oluline ettevõtja on sellise globaalse süsteemselt olulise ettevõtja või muu süsteemselt olulise ettevõtja tütarettevõtja, mis on krediidiasutus või investeerimisühing või konsolideerimisgrupp, mida juhib ELis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing, kelle suhtes kohaldatakse muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvrit konsolideeritud alusel, ei ületa kõnealuse muu süsteemselt olulise ettevõtja suhtes individuaalselt või allkonsolideeritud alusel kohaldatav puhver järgmistest väärtustest väiksemat:

a) konsolideerimisgrupi suhtes konsolideeritud alusel kohaldatava globaalse süsteemselt olulise ettevõtja või muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvri kõrgema määra ning määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 3 kohaselt arvutatud koguriskipositsioonist 1 % summa; ning

b) 3 % määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 3 kohaselt arvutatud koguriskipositsioonist või määr, mida komisjon on lubanud konsolideerimisgrupi suhtes konsolideeritud alusel kohaldada kooskõlas käesoleva artikli lõikega 5a.“;

h) lõiked 9 ja 10 asendatakse järgmisega:

„9. Globaalsetel süsteemselt olulistel ettevõtjatel on vähemalt viis alamkategooriat. Madalaim piir ja alakategooriate vahelised piirid määratakse kindlaks käesoleva artikli lõikes 2 osutatud vastava metoodika abil saadud punktide alusel. Kõrvutiasuvaid alakategooriaid piiritlevad punktisummad määratakse kindlaks selgelt ning järgides süsteemse olulisuse pideva lineaarse suurenemise põhimõtet, mille tulemusena suureneb lineaarselt iga alakategooria vaheline täiendavate esimese taseme põhiomavahendite nõue, välja arvatud viienda alakategooria ja mis tahes lisatava kõrgema alamkategooria puhul. Käesoleva lõike kohaldamisel tähendab süsteemne olulisus globaalse süsteemselt olulise ettevõtja probleemide eeldatavat mõju ülemaailmsele finantsturule. Madalaimale alakategooriale määratakse globaalse süsteemselt olulise ettevõtja puhver 1 % koguriskipositsioonist, mis arvutatakse vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikele 3, ning igale alakategooriale määratud puhver suureneb vähemalt 0,5 % võrra koguriskipositsioonist, mis arvutatakse vastavalt kõnealuse määruse artikli 92 lõikele 3.

10. Ilma et see piiraks lõigete 1 ja 9 kohaldamist ning kasutades lõikes 9 osutatud alakategooriaid ja neid piiritlevaid punktisummasid, võib pädev asutus või määratud asutus usaldusväärse järelevalvealase otsuse tegemisel:

a) paigutada globaalse süsteemselt olulise ettevõtja madalamast alakategooriast ümber kõrgemasse alakategooriasse;

b) paigutada lõikes 1 osutatud üksuse, mille lõikes 2 osutatud üldine punktisumma on madalaima alakategooria alampiiri tähistavast punktisummast madalam, kõnealusesse madalaimasse alakategooriasse või kõrgemasse alakategooriasse, määrates selle kindlaks kui globaalse süsteemselt olulise ettevõtja;

c) võttes arvesse ühtset kriisilahenduskorda, paigutada globaalse süsteemselt olulise ettevõtja lõikes 2a osutatud täiendava üldise punktisumma alusel kõrgemast alakategooriast ümber madalamasse alakategooriasse.“;

i) lõige 11 jäetakse välja;

j) lõige 12 asendatakse järgmisega:

„12. Pädev asutus või määratud asutus teatab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate ning muude süsteemselt oluliste ettevõtjate nimed ja vastava alakategooria, millesse iga globaalne süsteemselt oluline ettevõtja on paigutatud. Teade sisaldab täielikku põhjendust lõike 10 punktide a, b ja c kohaselt järelevalvealase otsuse tegemise või tegemata jätmise kohta. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu edastab teated viivitamata komisjonile ja Euroopa Pangandusjärelevalvele ning avalikustab selliste ettevõtjate nimed. Pädevad asutused või määratud asutused avalikustavad alakategooria, millesse iga globaalne süsteemselt oluline ettevõtja on paigutatud.

Pädev asutus või määratud asutus vaatab igal aastal läbi globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate ja muude süsteemselt oluliste ettevõtjate kindlaks määramise ning globaalse süsteemselt olulise ettevõtja paigutamise vastavasse alakategooriasse ning teavitab tulemustest asjaomast süsteemselt olulist ettevõtjat ning Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, kes edastab need tulemused viivitamata komisjonile ja Euroopa Pangandusjärelevalvele. Pädev asutus või määratud asutus avalikustab kindlaksmääratud süsteemselt oluliste ettevõtjate ajakohastatud loetelu ning alakategooria, millesse iga kindlaksmääratud globaalne süsteemselt oluline ettevõtja on paigutatud.“;

k) lõige 13 jäetakse välja;

l) lõiked 14 ja 15 asendatakse järgmisega:

„14. Kui konsolideerimisgrupi suhtes on konsolideeritud alusel kohaldatav globaalse süsteemselt olulise ettevõtja puhver ja muu süsteemselt olulise ettevõtja puhver, kohaldatakse suuremat puhvrit.

15. Kui krediidiasutuse või investeerimisühingu suhtes on kohaldatav kooskõlas artikliga 133 kehtestatud süsteemse riski puhver, on see puhver kumuleeruv muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvri või globaalse süsteemselt olulise ettevõtja puhvriga, mida kohaldatakse kooskõlas käesoleva artikliga.

Kui artikli 133 lõike 10, 11 või 12 kohaldamiseks arvutatud süsteemse riski puhvri määra ning sama krediidiasutuse või investeerimisühingu suhtes kohaldatava muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvri määra või globaalse süsteemselt olulise ettevõtja puhvri määra summa on suurem kui 5 %, kohaldatakse käesoleva artikli lõikes 5a sätestatud menetlust.“;

m) lõiked 16 ja 17 jäetakse välja;

n) lõige 18 asendatakse järgmisega:

„18. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada käesoleva artikli kohaldamise eesmärgil metoodikad, mille kohaselt pädev asutus või määratud asutus määrab kindlaks krediidiasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi, mida juhib ELis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing, ELis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, kui globaalse süsteemselt olulise ettevõtja ning täpsustab metoodika alakategooriate määratlemiseks ja globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate paigutamiseks alakategooriatesse nende süsteemse olulisuse alusel, võttes arvesse mis tahes rahvusvaheliselt kokkulepitud standardeid.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 30. juuniks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu käesoleva lõike esimeses ja teises lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.“

48) Artikkel 132 jäetakse välja.

49) Artiklid 133 ja 134 asendatakse järgmistega:

„Artikkel 133

Nõue säilitada süsteemse riski puhver

1. Iga liikmesriik võib kehtestada esimese taseme põhiomavahendite süsteemse riski puhvri finantssektori või selle ühe või mitme lüli käesoleva artikli lõikes 5 nimetatud kõikidele riskipositsioonidele või riskipositsioonide alamrühmale, et ennetada ja maandada makrotasandi usaldatavusnõuetega seotud riske või süsteemseid riske, mis on määrusega (EL) nr 575/2013 ja käesoleva direktiivi artiklitega 130 ja 131 hõlmamata, finantssüsteemi häire riski korral, millel võivad olla tõsised negatiivsed tagajärjed finantssüsteemile ja konkreetse liikmesriigi reaalmajandusele.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad süsteemse riski puhvri järgmiselt:

$$B_{SR} = r_T \cdot E_T + \sum_i r_i \cdot E_i$$

kus

B_{SR} = süsteemse riski puhver

r_T = krediidiasutuse või investeerimisühingu koguriskipositsiooni suhtes kohaldatava puhvri määr;

E_T = krediidiasutuse või investeerimisühingu koguriskipositsioon, mis on arvutatud kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikega 3;

i = indeks, mis tähistab lõikes 5 osutatud riskipositsioonide alamrühma;

r_i = riskipositsioonide alamrühma i riskipositsiooni summa suhtes kohaldatava puhvri määr ning

E_i = krediidiasutuse või investeerimisühingu riskipositsiooni summa riskipositsioonide alamrühma i puhul, mis on arvutatud kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikega 3.

3. Lõike 1 kohaldamisel määravad liikmesriigid asutuse, kes vastutab süsteemse riski puhvri kehtestamise eest ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute nende riskipositsioonide ja nende alamrühmade kindlakstegemise eest, mille suhtes see puhver on kohaldatav. Kõnealuseks asutuseks on pädev asutus või määratud asutus.

4. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel võib olenevalt asjaoludest pädev asutus või määratud asutus nõuda, et krediidiasutused ja investeerimisühingud säilitaksid kooskõlas käesoleva artikli lõikega 2 arvutatud esimese taseme põhiomavahendite süsteemse riski puhvri individuaalselt, konsolideeritud alusel või allkonsolideeritud alusel, nagu on kohaldatav kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013I osa II jaotisega.

5. Süsteemse riski puhvrit võib kohaldada järgmise suhtes:

a) kõik riskipositsioonid liikmesriigis, kes kõnealuse puhvri kehtestab;

b) järgmised valdkondlikud riskipositsioonid, mis on võetud liikmesriigis, kes kõnealuse puhvri kehtestab:

i) kõik jaenõuded füüsiliste isikute vastu, mis on tagatud elamukinnisvaraga;

ii) kõik nõuded juriidiliste isikute vastu, mis on tagatud ärikinnisvarale seatud hüpoteegiga;

iii) kõik nõuded juriidiliste isikute vastu, välja arvatud need, millele on osutatud alapunktis ii;

iv) kõik nõuded füüsiliste isikute vastu, välja arvatud need, millele on osutatud alapunktis i;

c) kõik need riskipositsioonid muudes liikmesriikides, mille suhtes kohaldatakse lõikeid 12 ja 15;

d) käesoleva lõike punktis b osutatud valdkondlikud riskipositsioonid, mis asuvad muudes liikmesriikides, ainult selleks, et võimaldada muu liikmesriigi kehtestatud puhvri määra tunnustamist kooskõlas artikliga 134;

e) riskipositsioonid kolmandates riikides;

f) kõigi punktis b määratletud positsioonide alamrühmad.

6. Euroopa Pangandusjärelevalve avaldab pärast Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga konsulteerimist 30. juuniks 2020 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 suunised asjaomaste riskipositsioonide alamrühmade kohta, mille suhtes pädev asutus või määratud asutus võib kohaldada süsteemse riski puhvrit kooskõlas käesoleva artikli lõike 5 punktiga f.

7. Süsteemse riski puhvrit kohaldatakse käesoleva artikli lõikes 5 osutatud kõikide riskipositsioonide või riskipositsioonide alamrühma suhtes kõikide krediidiasutuste ja investeerimisühingute või nende ühe või mitme allüksuse puhul, mille osas asjaomase liikmesriigi ametiasutused on kooskõlas käesoleva direktiiviga pädevad, ning see kehtestatakse 0,5 protsendipunktiliste astmetena või selle väärtuse kordajatena. Krediidiasutuste ja investeerimisühingute eri allüksustele ja riskipositsioonide eri alamrühmadele võib kehtestada erinevaid nõudeid. Süsteemse riski puhver ei käsitle riske, mis on hõlmatud artiklitega 130 ja 131.

8. Pädev asutus või määratud asutus järgib süsteemse riski puhvri säilitamise nõudmisel järgmist:

   a) süsteemse riski puhvril ei ole ebaproportsionaalselt negatiivset mõju teiste liikmesriikide finantssüsteemidele tervikuna või osaliselt või liidu finantssüsteemile kui tervikule ja see ei kujuta endast ega tekita takistust siseturu nõuetekohasele toimimisele;

b) pädev asutus või määratud asutus vaatab süsteemse riski puhvri vähemalt iga kahe aasta tagant läbi;

c) süsteemse riski puhvrit ei kasutata artiklitega 130 ja 131 hõlmatud riskide käsitlemiseks.

9. Vastavalt kas pädev asutus või määratud asutus teavitab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu enne lõikes 13 osutatud otsuse avaldamist. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu edastab teated viivitamata komisjonile, Euroopa Pangandusjärelevalvele ning asjaomaste liikmesriikide pädevatele ja määratud asutustele.

Kui krediidiasutus või investeerimisühing, mille suhtes on kohaldatav üks või mitu süsteemse riski puhvri määra, on tütarettevõtja, kelle emaettevõtja on asutatud teises liikmesriigis, teavitab pädev asutus või määratud asutus samuti kõnealuse liikmesriigi asutusi.

Kui süsteemse riski puhvri määra kohaldatakse riskipositsioonide suhtes kolmandates riikides, teavitab vastavalt kas pädev asutus või määratud asutus samuti Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu edastab need teated viivitamata asjaomaste kolmandate riikide järelevalveasutustele.

Teadetes sätestatakse üksikasjalikult:

a) makrotasandi või süsteemseid usaldatavusnõuetega seotud riske liikmesriigis;

b) põhjuseid, miks makrotasandi usaldatavusnõuetega seotud riskide või süsteemsete riskide ulatus ohustab liikmesriigi finantssüsteemi stabiilsust, põhjendades süsteemse riski puhvri määra;

c) põhjendust, miks süsteemse riski puhvrit peetakse riskide maandamise seisukohast tõenäoliselt tõhusaks ja proportsionaalseks;

d) hinnangut süsteemse riski puhvri poolt siseturule avaldatavate tõenäoliste positiivsete või negatiivsete mõjude kohta liikmesriigile kättesaadava teabe põhjal;

e) süsteemse riski puhvri määra või määrasid, mille vastavalt kas pädev asutus või määratud asutus kavatseb kehtestada, ja riskipositsioone, mille suhtes sellist määra või selliseid määrasid kohaldatakse, ning krediidiasutusi või investeerimisühinguid, kelle suhtes neid määrasid kohaldatakse;

f) kui süsteemse riski puhvri määra kohaldatakse kõikide riskipositsioonide suhtes, siis põhjendust, miks asutuse arvates ei dubleeri süsteemse riski puhver artiklis 131 sätestatud muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvri toimimist.

Kui süsteemse riski puhvri määra kehtestamise otsuse tulemusel varasemalt kehtestatud puhvri määr või määrad vähenevad või jäävad samaks, järgib vastavalt kas pädev asutus või määratud asutus ainult käesolevat lõiget.

10. Kui lõikes 5 osutatud riskipositsioonide rühmale või riskipositsioonide alamrühmale, mille suhtes kohaldatakse ühte või mitut süsteemse riski puhvrit, süsteemse riski puhvri määra või määrade kehtestamise või taaskehtestamise tulemuseks ei ole ühegi sellise riskipositsiooni puhul 3 %-st suurem kombineeritud süsteemse riski puhvri määr, teavitab vastavalt kas pädev asutus või määratud asutus kooskõlas lõikega 9 Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu üks kuu enne lõikes 13 osutatud otsuse avaldamist.

    Käesoleva lõike kohaldamisel ei arvestata teise liikmesriigi poolt kooskõlas artikliga 134 kehtestatud süsteemse riski puhvri määra tunnustamist 3 %-lise ülempiiri hulka.

11. Kui lõikes 5 osutatud riskipositsioonide rühmale või riskipositsioonide alamrühmale, mille suhtes kohaldatakse ühte või mitut süsteemse riski puhvrit, süsteemse riski puhvri määra või määrade kehtestamise või taaskehtestamise tulemuseks on mis tahes sellise riskipositsiooni puhul kombineeritud süsteemse riski puhvri määr tasemel 3 %–5 %, taotleb kõnealuse puhvri kehtestanud liikmesriigi pädev asutus või määratud asutus lõike 9 kohaselt esitatud teates komisjoni arvamust. Komisjon esitab oma arvamuse ühe kuu jooksul pärast teate saamist.

Kui komisjoni arvamus on negatiivne, järgib kõnealuse süsteemse riski puhvri kehtestanud liikmesriigi vastavalt kas pädev asutus või määratud asutus nimetatud arvamust või põhjendab, miks ta seda ei tee.

Kui krediidiasutus või investeerimisühing, mille suhtes on kohaldatav üks või mitu süsteemse riski puhvri määra, on tütarettevõtja, kelle emaettevõtja on asutatud teises liikmesriigis, taotleb pädev asutus või määratud asutus lõike 9 kohaselt esitatud teates komisjoni ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu soovitust.

Komisjon ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu esitavad kumbki oma soovituse kuue nädala jooksul pärast teate saamist.

Kui tütarettevõtja ja emaettevõtja asutused ei jõua asjaomase krediidiasutuse või investeerimisühingu suhtes kohaldatava süsteemse riski puhvri määra või määrade suhtes kokkuleppele ning kui nii komisjon kui ka Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu on esitanud negatiivse soovituse, võib vastavalt kas pädev asutus või määratud asutus pöörduda Euroopa Pangandusjärelevalve poole ja taotleda selle abi kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 19. Otsus kõnealuste riskipositsioonide suhtes süsteemse riski puhvri määra või määrade kehtestamise kohta peatatakse, kuni Euroopa Pangandusjärelevalve on teinud otsuse.

12. Kui lõikes 5 osutatud riskipositsioonide rühmale või riskipositsioonide alamrühmale, mille suhtes kohaldatakse ühte või mitut süsteemse riski puhvrit, süsteemse riski puhvri määra või määrade kehtestamise või taaskehtestamise tulemuseks on mis tahes sellise riskipositsiooni puhul 5 %-st suurem kombineeritud süsteemse riski puhvri määr, küsib vastavalt kas pädev asutus või määratud asutus enne süsteemse riski puhvri rakendamist komisjonilt luba.

Kuue nädala jooksul pärast käesoleva artikli lõikes 9 osutatud teate saamist esitab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu komisjonile arvamuse selle kohta, kas süsteemse riski puhvrit peetakse asjakohaseks. Euroopa Pangandusjärelevalve võib samuti esitada komisjonile arvamuse kõnealuse süsteemse riski puhvri kohta kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 34 lõikega 1.

Kolme kuu jooksul pärast lõikes 9 osutatud teate saamist võtab komisjon, võttes arvesse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja vajaduse korral Euroopa Pangandusjärelevalve hinnangut ning juhul kui ta leiab, et süsteemse riski puhvri määral või määradel ei ole ebaproportsionaalselt negatiivset mõju teiste liikmesriikide finantssüsteemidele tervikuna või osaliselt või liidu finantssüsteemile kui tervikule ning see ei kujuta endast ega tekita takistust siseturu nõuetekohasele toimimisele, vastu õigusakti, millega antakse vastavalt kas pädevale asutusele või määratud asutusele luba kavandatud meede vastu võtta.

13. Iga vastavalt kas pädev asutus või määratud asutus teavitab ühe või mitme süsteemse riski puhvri määra kehtestamisest või taaskehtestamisest asjaomasel veebisaidil. Avaldatakse vähemalt järgmine teave:

    a) süsteemse riski puhvri määr või määrad;

    b) krediidiasutused ja investeerimisühingud, mille suhtes süsteemse riski puhvrit kohaldatakse;

    c) riskipositsioonid, mille suhtes süsteemse riski puhvri määra või määrasid kohaldatakse;

    d) süsteemse riski puhvri määra või määrade kehtestamise või taaskehtestamise põhjendus;

    e) kuupäev, millest alates peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud hakkama kehtestatud või taaskehtestatud süsteemse riski puhvrit kohaldama; ning

    f) riikide nimed, milles võetud riskipositsioone tunnustatakse süsteemse riski puhvris.

    Kui selle teabe avaldamine võib ohustada finantssüsteemi stabiilsust, jäetakse esimese lõigu punktis d nõutav teave avaldamata.

14. Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei täida käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud nõuet täielikult, kohaldatakse tema suhtes artikli 141 lõigetes 2 ja 3 sätestatud väljamaksete piiranguid.

Kui väljamaksete piirangute kohaldamine ei too asjaomase süsteemse riski seisukohast kaasa krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendite piisavat suurenemist, võivad pädevad asutused võtta lisameetmeid kooskõlas artikliga 64.

15. Kui olenevalt asjaoludest pädev asutus või määratud asutus otsustab kehtestada süsteemse riski puhvri nõude teistes liikmesriikides võetud riskipositsioonide alusel, kehtestatakse puhvri nõue võrdselt kõigi liidus võetud riskipositsioonide suhtes, välja arvatud siis, kui puhvri nõue kehtestatakse selleks, et tunnustada teise liikmesriigi poolt kehtestatud süsteemse riski puhvri määra kooskõlas artikliga 134.

Artikkel 134

Süsteemse riski puhvri määra tunnustamine

1. Teised liikmesriigid võivad tunnustada kooskõlas artikliga 133 kehtestatud süsteemse riski puhvri määra ning kohaldada seda määra riigisiseselt tegevusloa saanud krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kõnealuse puhvri määra kehtestanud liikmesriigis võetud riskipositsioonide puhul.

2. Kui liikmesriigid tunnustavad kooskõlas artikliga 1 süsteemse riski puhvri määra riigisiseselt tegevusloa saanud krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, teavitavad nad Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu edastab teated viivitamata komisjonile, Euroopa Pangandusjärelevalvele ning selle süsteemse riski puhvri määra kehtestanud liikmesriigile.

3. Süsteemse riski puhvri määra tunnustamise kohta otsuse tegemisel kooskõlas lõikega 1 võtab liikmesriik arvesse kõnealuse määra kehtestanud liikmesriigi esitatud teavet kooskõlas artikli 133 lõigetega 9 ja 13.

4. Kui liikmesriigid tunnustavad süsteemse riski puhvri määra riigisiseselt tegevusloa saanud krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, võib see süsteemse riski puhver olla kumuleeruv kooskõlas artikliga 133 kohaldatava süsteemse riski puhvriga, tingimusel et need puhvrid käsitlevad erinevaid riske. Kui puhvrid käsitlevad samu riske, kohaldatakse ainult suuremat puhvrit.

5. Liikmesriik, kes kehtestab süsteemse riski puhvri määra kooskõlas käesoleva direktiivi artikliga 133, võib paluda Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogul väljastada ühele või mitmele liikmesriigile, kes võivad süsteemse riski puhvri määra tunnustada, määruse (EL) nr 1092/2010 artiklis 16 osutatud soovituse.“

50) Artiklit 136 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 3 sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„3. Iga määratud asutus hindab kord kvartalis tsüklilise süsteemse riski intensiivsust ja vastutsüklilise puhvri määra piisavust oma liikmesriigi jaoks ning vajaduse korral kehtestab vastutsüklilise puhvri määra või kohandab seda. Seda tehes võtab iga määratud asutus arvesse:“;

b) lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Iga määratud asutus avaldab kord kvartalis oma veebisaidil vähemalt järgmise teabe:

a) kohaldatav vastutsüklilise puhvri määr;

b) laenude suhe SKPsse ja selle kõrvalekaldumine pikaajalisest suundumusest;

c) puhvri alusnäitaja, mis on arvutatud kooskõlas lõikega 2;

d) puhvri määra põhjendus;

e) kui puhvri määra suurendatakse, esitatakse kuupäev, millest alates krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad kohaldama suurendatud puhvri määra krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhise vastutsüklilise kapitalipuhvri arvutamiseks;

f) kui punktis e osutatud kuupäev on varasem kui 12 kuud alates käesoleva lõike kohasest avaldamisest, esitatakse viide erandlikele asjaoludele, mis põhjendavad lühemat kohaldamistähtaega;

g) kui puhvri määra vähendatakse, esitatakse orienteeruv ajavahemik, mille jooksul puhvri määra eeldatavalt ei suurendata, koos selle ajavahemiku põhjendusega.

Määratud asutused võtavad kõik mõistlikud meetmed, et kooskõlastada kõnealuse avaldamise ajastust.

Määratud asutused teatavad Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule vastutsüklilise puhvri määra igast muutusest ning esitavad esimese lõigu punktides a–g osutatud nõutava teabe. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu avaldab oma veebisaidil kõik teavitatud vastutsüklilise puhvri määrad ja seonduva teabe.“

51) Artikli 141 lõiked 1–6 asendatakse järgmisega:

„1. Kombineeritud puhvri nõuet täitev krediidiasutus või investeerimisühing ei tee esimese taseme põhiomavahendeid mõjutavaid väljamakseid, kui selle tagajärjel väheneksid tema esimese taseme põhiomavahendid määral, mille puhul kombineeritud puhvri nõue ei ole enam täidetud.

2. Kombineeritud puhvri nõuet mittetäitev krediidiasutus või investeerimisühing arvutab asjaomaste väljamaksete maksimumsumma kooskõlas lõikega 4 ning teatab selle pädevale asutusele.

Esimese lõigu kohaldamisel ei tohi krediidiasutus või investeerimisühing enne asjaomaste väljamaksete maksimumsumma arvutamist teha ühtki järgmistest toimingutest:

a) teha esimese taseme põhiomavahendeid mõjutavaid väljamakseid;

b) võtta kohustust maksta muutuvtasu või teha vabatahtlikke pensionimakseid või maksta muutuvtasu, kui kohustus maksta võeti ajal, mil krediidiasutus või investeerimisühing ei täitnud kombineeritud puhvri nõudeid, või

c) teha väljamakseid täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvatelt instrumentidelt.

3. Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei täida või ei ületa kombineeritud puhvri nõuet, ei tee krediidiasutus või investeerimisühing väljamakseid lõike 2 teise lõigu punktides a, b ja c osutatud toimingutega suuremas summas kui see, mis on lubatud kooskõlas lõikega 4 arvutatud asjaomaste väljamaksete maksimumsummaga.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad asjaomaste väljamaksete maksimumsumma, korrutades lõike 5 kohaselt arvutatud summa lõike 6 kohaselt kindlaks määratud teguriga. Väljamaksete maksimumsummat vähendatakse lõike 2 teise lõigu punktides a, b või c osutatud toimingutest tuleneva summa võrra.

5. Kooskõlas lõikega 4 korrutatav summa hõlmab järgmist:

a) vahekasum, mis ei ole lisatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 26 lõike 2 kohaselt esimese taseme põhiomavahendite hulka ning millest arvestatakse maha kasumi väljamaksed või maksed, mis tulenevad käesoleva artikli lõike 2 teise lõigu punktides a, b või c osutatud toimingutest,

millele liidetakse

b) majandusaasta kasum, mis ei ole lisatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 26 lõike 2 kohaselt esimese taseme põhiomavahendite hulka ning millest arvestatakse maha kasumi väljamaksed või maksed, mis tulenevad käesoleva artikli lõike 2 teise lõigu punktides a, b või c osutatud toimingutest,

millest lahutatakse

c) maksusummad, mis kuuluksid tasumisele, kui käesoleva lõike punktides a ja b osutatud kasumeid välja ei makstaks.

6. Tegur määratakse kindlaks järgmiselt:

a) tegur on 0, kui krediidiasutuse või investeerimisühingu säilitatavad esimese taseme põhiomavahendid, mida ei kasutata selleks, et katta mõnda määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktides a, b ja c sätestatud omavahendite nõuet ega käesoleva direktiivi artikli 104 lõike 1 punktis a sätestatud muude riskide kui ülemäärase finantsvõimenduse riski käsitlemiseks mõeldud täiendavate omavahendite nõuet, mis on väljendatud protsendina nimetatud määruse artikli 92 lõike 3 kohaselt arvutatud koguriskipositsioonist, jäävad kombineeritud puhvri nõude esimesse (see tähendab madalaimasse) kvartiili;

b) tegur on 0,2, kui krediidiasutuse või investeerimisühingu säilitatavad esimese taseme põhiomavahendid, mida ei kasutata selleks, et katta mõnda määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktides a, b ja c sätestatud omavahendite nõuet ega käesoleva direktiivi artikli 104 lõike 1 punktis a sätestatud muude riskide kui ülemäärase finantsvõimenduse riski käsitlemiseks mõeldud täiendavate omavahendite nõuet, mis on väljendatud protsendina nimetatud määruse artikli 92 lõike 3 kohaselt arvutatud koguriskipositsioonist, jäävad kombineeritud puhvri nõude teise kvartiili;

c) tegur on 0,4, kui krediidiasutuse või investeerimisühingu säilitatavad esimese taseme põhiomavahendid, mida ei kasutata selleks, et katta määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktides a, b ja c sätestatud ega käesoleva direktiivi artikli 104 lõike 1 punktis a sätestatud muude riskide kui ülemäärase finantsvõimenduse riski käsitlemiseks mõeldud täiendavate omavahendite nõuet, mis on väljendatud protsendina nimetatud määruse artikli 92 lõike 3 kohaselt arvutatud koguriskipositsioonist, jäävad kombineeritud puhvri nõude kolmandasse kvartiili;

d) tegur on 0,6, kui krediidiasutuse või investeerimisühingu säilitatavad esimese taseme põhiomavahendid, mida ei kasutata selleks, et katta mõnda määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktides b ja c sätestatud omavahendite nõuet ega käesoleva direktiivi artikli 104 lõike 1 punktis a sätestatud muude riskide kui ülemäärase finantsvõimenduse riski käsitlemiseks mõeldud täiendavate omavahendite nõuet, mis on väljendatud protsendina nimetatud määruse artikli 92 lõike 3 kohaselt arvutatud koguriskipositsioonist, jäävad kombineeritud puhvri nõude neljandasse (see tähendab kõrgeimasse) kvartiili.

Iga kvartiili alam- ja ülempiir arvutatakse kombineeritud puhvri nõude puhul järgmiselt:

$$\text{Kvartiili alampiir} = \frac{\text{Kombineeritud puhvri nõue}}{4} \cdot (\mathrm{Q_n} - 1)$$

$$\text{Kvartiili ülempiir} = \frac{\text{Kombineeritud puhvri nõue}}{4} \cdot \mathrm{Q_n}$$

kus:

Q_n on asjaomase kvartiili ordinaalarv.“

52) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 141a

Kombineeritud puhvri nõude täitmata jätmine

Krediidiasutus või investeerimisühing loetakse artikli 141 kohaldamisel kombineeritud puhvri nõuet mittetäitnuks, kui tema omavahendite kogus ja kvaliteet ei võimalda kombineeritud puhvri nõudega samal ajal täita kõiki nõudeid, mis on sätestatud:

a) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis a, ega käesoleva direktiivi artikli 104 lõike 1 punkti a kohast muude riskide kui ülemäärase finantsvõimenduse riski käsitlemiseks mõeldud täiendavate omavahendite nõuet;

b) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis b, ega käesoleva direktiivi artikli 104 lõike 1 punkti a kohast muude riskide kui ülemäärase finantsvõimenduse riski käsitlemiseks mõeldud täiendavate omavahendite nõuet;

c) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis c, ega käesoleva direktiivi artikli 104 lõike 1 punktis a osutatud muude riskide kui ülemäärase finantsvõimenduse riski käsitlemiseks mõeldud täiendavate omavahendite nõuet.

Artikkel 141b

Väljamaksete piirangud finantsvõimenduse määra puhvri nõude täitmata jätmise korral

1. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1a alusel finantsvõimenduse määra puhvri nõuet täitev krediidiasutus või investeerimisühing ei tee esimese taseme omavahendeid mõjutavaid väljamakseid, kui selle tagajärjel väheneksid tema esimese taseme omavahendid määral, mille puhul finantsvõimenduse määra puhvri nõue ei ole enam täidetud.

2. Finantsvõimenduse määra puhvri nõuet mittetäitev krediidiasutus või investeerimisühing arvutab finantsvõimenduse määraga seotud väljamaksete maksimumsumma kooskõlas lõikega 4 ning teatab selle pädevale asutusele.

   Esimese lõigu kohaldamisel ei tohi krediidiasutus või investeerimisühing enne asjaomaste väljamaksete maksimumsumma arvutamist teha ühtki järgmistest toimingutest:

   a) teha esimese taseme põhiomavahendeid mõjutavaid väljamakseid;

   b) võtta kohustust maksta muutuvtasu või teha vabatahtlikke pensionimakseid või maksta muutuvtasu, kui kohustus maksta võeti ajal, mil krediidiasutus või investeerimisühing ei täitnud kombineeritud puhvri nõudeid, või

   c) teha väljamakseid täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvatelt instrumentidelt.

3. Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei täida või ei ületa oma finantsvõimenduse määra puhvri nõuet, ei tee krediidiasutus või investeerimisühing väljamakseid lõike 2 teise lõigu punktides a, b ja c osutatud toimingutega suuremas summas kui see, mis on lubatud kooskõlas lõikega 4 arvutatud asjaomaste väljamaksete maksimumsummaga.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad asjaomaste väljamaksete maksimumsumma, korrutades lõike 5 kohaselt arvutatud summa lõike 6 kohaselt kindlaks määratud teguriga. Väljamaksete maksimumsummat vähendatakse lõike 2 teise lõigu punktides a, b või c osutatud toimingutest tuleneva summa võrra.

5. Kooskõlas lõikega 4 korrutatav summa hõlmab järgmist:

   a) vahekasum, mis ei ole lisatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 26 lõike 2 kohaselt esimese taseme põhiomavahendite hulka ning millest arvestatakse maha mis tahes kasumi väljamaksed või mis tahes maksed, mis on seotud käesoleva artikli lõike 2 teise lõigu punktides a, b või c osutatud toimingutega,

   millele liidetakse

b) majandusaasta kasum, mis ei ole lisatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 26 lõike 2 kohaselt esimese taseme põhiomavahendite hulka ning millest arvestatakse maha mis tahes kasumi väljamaksed või mis tahes maksed, mis on seotud käesoleva artikli lõike 2 teise lõigu punktides a, b või c osutatud toimingutega,

millest lahutatakse

c) maksusummad, mis kuuluksid tasumisele, kui säilitataks käesoleva lõike punktides a ja b osutatud elemendid.

6. Lõikes 4 osutatud tegur määratakse kindlaks järgmiselt:

a) tegur on 0, kui krediidiasutuse või investeerimisühingu säilitatavad esimese taseme omavahendid, mida ei kasutata selleks, et katta määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti d ega käesoleva direktiivi artikli 104 lõike 1 punkti a kohaseid nõudeid, kui käsitletakse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktiga d piisavalt hõlmamata ülemäärase finantsvõimendusega seotud riski, väljendatuna protsendina kõnealuse määruse artikli 429 lõike 4 kohaselt arvutatud koguriskipositsioonist, jäävad finantsvõimenduse määra puhvri nõude esimesse (see tähendab madalaimasse) kvartiili;

b) tegur on 0,2, kui krediidiasutuse või investeerimisühingu säilitatavad esimese taseme omavahendid, mida ei kasutata selleks, et katta määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti d ega käesoleva direktiivi artikli 104 lõike 1 punkti a kohaseid nõudeid, kui käsitletakse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktiga d piisavalt hõlmamata ülemäärase finantsvõimendusega seotud riski, väljendatuna protsendina kõnealuse määruse artikli 429 lõike 4 kohaselt arvutatud koguriskipositsioonist, jäävad finantsvõimenduse määra puhvri nõude teise kvartiili;

c) tegur on 0,4, kui krediidiasutuse või investeerimisühingu säilitatavad esimese taseme omavahendid, mida ei kasutata selleks, et katta määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti d ega käesoleva direktiivi artikli 104 lõike 1 punkti a kohaseid nõudeid, kui käsitletakse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktiga d piisavalt hõlmamata ülemäärase finantsvõimendusega seotud riski, väljendatuna protsendina kõnealuse määruse artikli 429 lõike 4 kohaselt arvutatud koguriskipositsioonist, jäävad finantsvõimenduse määra puhvri nõude kolmandasse kvartiili;

d) tegur on 0,6, kui krediidiasutuse või investeerimisühingu säilitatavad esimese taseme omavahendid, mida ei kasutata selleks, et katta määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti d ega käesoleva direktiivi artikli 104 lõike 1 punkti a kohaseid nõudeid, kui käsitletakse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktiga d piisavalt hõlmamata ülemäärase finantsvõimendusega seotud riski, väljendatuna protsendina kõnealuse määruse artikli 429 lõike 4 kohaselt arvutatud koguriskipositsioonist, jäävad finantsvõimenduse määra puhvri nõude neljandasse (see tähendab kõrgeimasse) kvartiili.

Iga kvartiili alam- ja ülempiir arvutatakse finantsvõimenduse määra puhvri nõude puhul järgmiselt:

$$\text{Kvartiili alampiir} = \frac{\text{Finantsvõimenduse määra puhvri nõue}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{Kvartiili ülempiir} = \frac{\text{Finantsvõimenduse määra puhvri nõue}}{4} \cdot Q_n$$

kus

Q_n on asjaomase kvartiili ordinaalarv.

7. Käesoleva artikliga kehtestatud piiranguid kohaldatakse üksnes selliste maksete suhtes, mille tulemusel esimese taseme omavahendid või kasum vähenevad ning mille puhul makse peatamine või maksmata jätmine ei kujuta endast kohustuste täitmata jätmist ega krediidiasutuse või investeerimisühingu suhtes kohaldatava pankrotimenetluse algatamise tingimust.

8. Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei täida finantsvõimenduse määra puhvri nõuet ja kavatseb teha väljamakseid jaotamisele kuuluvast kasumist või teha käesoleva artikli lõike 2 teise lõigu punktides a, b ja c osutatud toimingu, teavitab ta pädevat asutust ja esitab artikli 141 lõikes 8 loetletud teabe, välja arvatud selle punkti a alapunktis iii osutatud teabe ning kooskõlas käesoleva artikli lõikega 4 arvutatud väljamaksete maksimumsumma.

9. Krediidiasutused ja investeerimisühingud säilitavad korra, millega tagatakse, et jaotamisele kuuluva kasumi summa ja väljamaksete maksimumsumma on täpselt arvutatud, ning nad on võimelised pädeva asutuse taotluse korral tõendama arvutuse täpsust.

10. Käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 kohaldamisel hõlmab esimese taseme kapitali mõjutav väljamakse punkte, mis on loetletud artikli 141 lõikes 10.

Artikkel 141c

Finantsvõimenduse määra puhvri nõude täitmata jätmine

Krediidiasutus või investeerimisühing loetakse käesoleva direktiivi artikli 141b kohaldamisel finantsvõimenduse määra puhvri nõuet mittetäitnuks, kui tal ei ole esimese taseme omavahendeid summas, mida on vaja, et samal ajal täita määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikes 1a sätestatud nõuet ning kõnealuse määruse artikli 92 lõike 1 punktis d ja käesoleva direktiivi artikli 104 lõike 1 punktis a sätestatud nõuet, kui käsitletakse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktiga d piisavalt hõlmamata ülemäärase finantsvõimendusega seotud riski.“

53) Artikli 142 lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„1. Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei täida oma kombineeritud puhvri nõuet või, kui see on kohaldatav, oma finantsvõimenduse määra puhvri nõuet, koostab ta kapitali säilitamise kava ja esitab selle pädevale asutusele hiljemalt viis tööpäeva pärast seda, kui ta tegi kindlaks, et ta ei täida kõnealust nõuet, välja arvatud juhul, kui pädev asutus lubab pikemat, kuni kümnepäevalist viivitust.“

54) Artikli 143 lõike 1 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) üldkriteeriumid ja meetodid, mida nad artiklis 97 osutatud läbivaatamisel ja hindamisel kasutavad, sealhulgas kriteeriumid artikli 97 lõikes 4 osutatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamiseks;“.

55) Artikkel 146 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 146
Rakendusaktid

Artikli 147 lõikes 2 osutatud kontrollimenetluse kohaselt kehtestatakse rakendusmeetmed, millega muudetakse artikliga 12 ja IV jaotisega ette nähtud algkapitali suurust vastavalt suundumustele majandus- ja rahandusvaldkonnas, rakendusaktiga.“

56) Artikli 159 järele lisatakse järgmine peatükk:

„1a. PEATÜKK
Finantsvaldusettevõtjaid ja segafinantsvaldusettevõtjaid käsitlevad üleminekusätted

Artikkel 159a
Finantsvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate heakskiitmist käsitlevad üleminekusätted

Emaettevõtjana tegutsevad finantsvaldusettevõtjad ja emaettevõtjana tegutsevad segafinantsvaldusettevõtjad, kes on juba asutatud … [käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeval], taotlevad heakskiitmist artikli 21a alusel … [kaks aastat pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist]. Kui finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja ei taotle heakskiitmist … [kaks aastat pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist], võetakse asjakohaseid meetmeid artikli 21a lõike 6 alusel.

Käesoleva artikli esimeses lõigus osutatud üleminekuperioodil on pädevatel asutustel kõik vajalikud järelevalvevolitused, mis on neile antud käesoleva direktiiviga seoses konsolideeritud järelevalve teostamisega finantsvaldusettevõtjate või segafinantsvaldusettevõtjate üle, kelle suhtes kohaldatakse artikli 21a kohast heakskiitmist.“

57) Artiklisse 161 lisatakse järgmine lõige:

„10. Komisjon vaatab 31. detsembriks 2023 läbi artikli 104 lõike 1 punktides j ja l osutatud järelevalvevolituste rakendamise ja kohaldamise ning koostab selle kohta aruande, mille esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule.“

Artikkel 2

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud normid hiljemalt … [18 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva]. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad neid norme alates … [18 kuud + üks päev pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva]. Sätteid, mida on vaja, et täita käesoleva direktiivi artikli 1 punktis 21 ja punkti 29 alapunktides a, b ja c sätestatud direktiivi 2013/36/EL artikli 84 ja artikli 98 lõike 5 ja 5a muudatusi, kohaldatakse siiski alates … [kaks aastat pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva] ning sätteid, mida on vaja, et täita käesoleva direktiivi artikli 1 punktides 52 ja 53 sätestatud direktiivi 2013/36/EL artiklite 141b ja 141c ning artikli 142 lõike 1 muudatusi, alates 1. jaanuarist 2022.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*